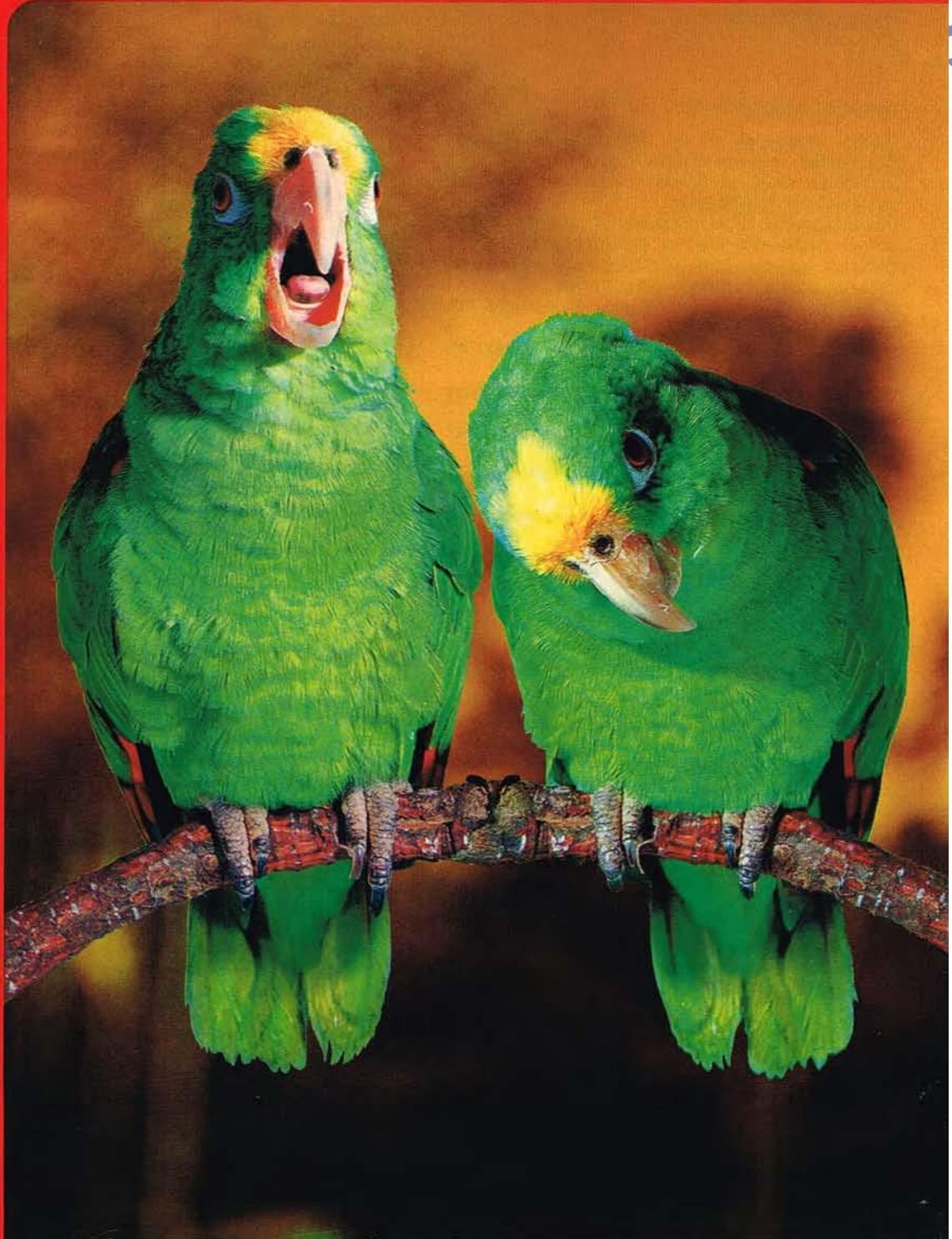

කැරි භූගෝලය

De/

ssel

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Rubensstraat 17, Breda, telefoon (076) 13 61 37.
Secretaris: Joh. M. van Pelt, Vlaardingerdijk 331a, Schiedam, telefoon (010) 26 19 90.
Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.
2e Voorzitter: W. J. Mulder, Verwerstraat 39, Deventer, telefoon (05700) 2 36 48.
Commissaris: J. J. Krol, Trompstraat 16, Meppel, telefoon (05220) 5 38 84.

DISTRICTSVORZITTERS

District Groningen: R. P. Smith, Zuiderveen 36a, Winschoten, telefoon (05970) 35 83.
District Friesland: J. Forsten, Molenpolle 8, Franeker, telefoon (05170) 29 68.
District Drente: J. H. Heijnen, W. Grolstraat 126, Barger Oosterveld, telefoon (05910) 2 54 20.
District Overijssel: A. M. van Rijn, Pr. Margrietstraat 41, Haaksbergen, telefoon (05427) 30 06.
District Gelderland: D. J. Prinsen, Berkenlaan 132, Silvolde, telefoon (08350) 53 14.
District Utrecht: Th. Corbee, St. Bonifaciusstraat 76, Amersfoort, telefoon (033) 1 97 04.
District Noord-Holland: A. J. F. Lammerse, Oude Kruisweg 104, Vijfhuizen, telefoon (023) 28 59 06.
District Zuid-Holland: G. C. Goedschalk, Akeleistraat 148, Den Haag, telefoon (070) 68 16 70.
District Zeeland: J. van der Walle, Churchilweg 4, Hulst, telefoon (01140) 38 16.
District Noord-Brabant: J. C. Vos, Braillestraat 2, Grave, telefoon (08860) 29 78.
District Limburg: J. M. Hoebers, Hoofdstraat 5, Horst, telefoon (04709) 12 64.

CONTACTPERSONEN TECHNISCHE COMMISSIES

D. J. van der Molen, Esschingstraat 80, Dalfsen, telefoon (05293) 12 57, voor tropen, grasparkieten etc.
H. J. Veerkamp, Royaarsplein 12, Schiedam, telefoon (010) 71 48 39, voor kleur- en postuurkanaries.
H. Elst, Plantage 213, Beverwijk, telefoon (02510) 2 66 07, voor zangkanaries.

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Aletta Jacobsstraat 4, Bergen op Zoom, postbus 74, gironummer 1148324, telefoon (01640) 3 50 07.
Geopend: 08.00 - 17.00 uur. 's Zaterdags gesloten.

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wende zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling.

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling.
Binnenland f 22,50 per jaar, bij vooruitbetaling op onze giro 1148324. Buitenland f 30,— per jaar, per luchtpost extra tarief volgens PTT-kosten.
België: 350 BFr. per jaar, bij vooruitbetaling op rekening nr. 000-0156074-01 bij het bestuur der postcheks te Brussel 1.
Opgave abonnement bij het Bondsbureau, Bergen op Zoom.

ADRESSEN SPECIAALCLUBS N.B.v.V.

Nederlandse Zebravinkenclub

Secretaris: P. Kool, telefoon: 05280 - 6 80 28, Röntgenhof 33, Hoogeveen.

Penningmeester: A. A. Straver, Emmalaan 9, Alphen a.d. Rijn, Postgiro 43984 Coöp. Raiffeisenbank Alphen a.d. Rijn t.n.v. N.Z.C.

Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Vorm- en Postuurkanaries

Secretaris: W. de Vries, Vleugel 3, Hoogvliet, telefoon (010) 38 27 43.

Penningmeester: P. Bos, Wilhelminalaan 11, Harderwijk, telefoon (03410) 62 73

Giro t.n.v. de postuurkanarieclub no. 1667906.

Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Eur. vogels en hun hybriden.

Secretaris: H. A. Vervest, Peppelgaarde 41, Etten-Leur, telefoon (01608) 1 63 70.

giro-rekening: 31.58.484 t.n.v. spec.club Eur. Vogels, H. van Es, Wilhelminastraat 23, Barendrecht, telefoon (01806) 29 80. Contributie f 17,50 per jaar.

Speciaalclub van insecten- en vruchtenetende vogels

Secretaris: H. Kehl, Kruijningenstraat 170, Rotterdam-3023, telefoon (010) 80 28 54.

Penningmeester: S. J. van Schie, Bootsmanstraat 3, Rotterdam, telefoon (010) 76 75 47, giro 2625815, t.n.v. penn. speciaalclub. Contributie f 25,— per jaar. Entree f 5,—.

Japane Meeuwclub

Secretaris: P. A. M. Timmermans, Vijverstraat 3 Halsteren, N.-B.

Penningmeester: W. A. M. Berns, Kerkallee 91, Velp, Gld., telefoon (085) 61 96 28. Rek. nr. 39 39 88 207 Rabobank, Velp, t.n.v. penn. J.M.C. Contributie f 15,— per jaar, entree f 5,—.

Parkieten Speciaalclub van Gras en Grote Parkieten

Aanmeldingen bij C. van Gemeren, Karel Doormanstraat 42, Waubach (L). Tel. 045 - 31 40 95 of bij A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek (L), tel. 045 - 21 78 58. Contributie 15 gld. per jaar. Entree f 2,50. Storten op postgiro nr. 3587100 t.n.v. Parkieten Speciaalclub, Karel Doormanstraat 42, Waubach (L).

Inlichtingen, opgave nieuwe leden en betaling contributie uitsluitend aan bovenstaande adressen.

Vogels

BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS (OPLAGE 46.500)

REDACTIE

C. E. van Berkel
Chr. Walraven

Redactieadres: Postbus 74 - Bergen op Zoom

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publikatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeelten daarvan is verboden.

ADVERTENTIES

Voor advertenties — ook die van leden en abonnees — met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de N.B.v.V.

Kleine annonces, voor afdelingen, leden en abonnees op „Onze Vogels”, van zuiver particuliere aard zie onder „Vraag en Aanbod”.

VRAGEN OVER?

KLEURKANARIES aan: W. C. Oonk, Bergweg 37, Lochem.

ZANGKANARIES aan: M. van Woezik, Homberg 27-16, Wijchen.

GRASPARKIETEN aan: A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek.

ZEBRAVINKEN, JAPANESE MEEUWEN EN TROPENBASTAARDEN aan: W. Tolman, Beatrixstraat 80, Hardenberg.

GROTE PARKIETEN, EUROPESE VOGELS (WILDZANG) EN HUN BASTAARDEN aan: D. A. Duivis, St. Josephstraat 46, Teteringen.

TROPISCHE VOGELS aan: G. v. d. Watering, St. Theresiastraat 25, Roosendaal.

Uitsluitend brieven met betaald antwoord!

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op 24 januari 1977.

IN DIT NUMMER

	pag.
De panama-amazone	516
Lief en leed met blauwfazantjes	517
Koetilangs op zolder	518
Schoolgaande kanaries	519
Witkuifgaaien eigen kweek	520
Neem even de tijd	523
Trapganzen	525
De teelt van zangkanaries	527
Pietpraat over goudgroen	529
De volière van de maand	530
Broeden en strubbelingen met brilvogels in de buitenvolière	532
Geslaagde kweek met geelbuikortolanen	533
Onze ervaringen met Afrikaanse soorten	536
De zebravink	539
De zwartborstsijs als kweekvogel	541
Buitengebeuren	542
De kweek van de groenling en zijn kleurmutaties in isabel(bruin) en lutino(geel)	544
Mijn kweek met de turquoiseparkiet	546
Kweeklust te Voorthuizen opende nieuw eigen clubgebouw	548
Begrip voor elkaar/Vogels in de winter	549
Mijn kweek met phaeo lutino ivoor schimmel	550
Korte berichten	552
Beplanting in en om de volière	553
Inhoudsopgave jaargang 1976	559

IN DIT NUMMER ADVERTEREN

	pag.
Cédé/Paradiso/Van Gils/Conditio	522
Benny Slagers/Sanders/NBvV/Van Oostrom/Flora & Fauna	524
Intern. Hobby-Boekhandel	528
Elsevier	531/550
Gezasept	534
NBvV Boekenservice	535
Sluis	538
Aviscentra/Veraka/Edelchemie/Oosterbeek	547
Witte Molen	551/560
De kleine aarde	552
Vraag en aanbod	554
Bogena/Tovo	557
True Lite/Animali/Rein van der Veen	558

Foto omslag en pag. 516: Horst Müller
Panama Amazone

Ontwerp en druk: Steens b.v., boekdruk/offset
Postbus 59 - Schiedam - Telefoon (010) 73 00 88

de panama amazone

door Meindert de Jong

Volgens de Winkler Prins Encyclopedie schat men de uitgestrektheid van het stroomgebied van de Amazonerivier op 7 miljoen vierkante kilometer. In dit immense gebied komen talloze soorten en uiter-aard ondersoorten (rassen) **Amazonepapegaaien** voor, die alle behoren tot het geslacht **Amazona**. Toch zijn lang niet alle soorten gebonden aan het stroomgebied van de rivier waaraan zij hun naam danken. Diverse soorten hebben domicilie op de Westindische eilanden en één soort, de geelvleugel-amazone (**Amazona barbadensis**), is broed- en standvogel op Bonaire. (Op Aruba is deze soort thans uitgestorven.)

Over het algemeen hebben de amazonepapegaaien een enigszins gedrongen bouw en doet hun vlucht ietwat „zwoegend” aan. In de bomen voelen ze zich wonderwel thuis en ze staan dan ook bekend als uitstekende klimmers. Maar op de grond kunnen ze zich ook best redden.

Vaak opereren deze vogels — althans buiten de broedtijd — in grote groepen en als een plantage een bezoek krijgt van een dergelijke „bende”, dan is de eigenaar nog niet jarig! Dit geldt trouwens ook voor de akkers, waar ze vaak de gewassen grondig ruïneren. U kunt zich voorstellen dat de landbouwers ze liever zien gaan dan komen.

Als de broedtijd nadert, vallen zwermen uiteen in paren. Naar verluidt wordt een huwelijk gesloten voor het leven en ook in de troep blijven de echt-

paren vaak in elkaars nabijheid. In het oerwoud wordt een holle boom uitgezocht en daarin worden de twee tot zes (soms nog een paar meer, afhankelijk van de soort) spierwitte eieren gedeponeerd, die in vier tot vijf weken worden uitgebroed. Op sommige soorten zijn de inheemsen zeer gesteld. Zij halen de jongen uit het nest nog voor ze goed en wel kunnen vliegen en brengen ze met de hand groot. Het schijnt dat dit vooral dikwijls gebeurt met de geelvoorhoofd-amazone (**Amazona ochrocephala ochrophala**), waarvan de „held van dit verhaaltje”, de Panama-amazone (**A.o. panamensis**) een ondersoort (subspecies) is. Tot de ochrocephala-soorten horen de grootste amazonen, want de geelkop bijvoorbeeld kan een lengte van ruim 40 cm bereiken. De geelvoorhoofd wordt ongeveer 37 à 38 cm lang, terwijl de Panama-amazone een lengte bereikt van 33 cm. De hoofdkleur is fraai grasgroen, maar het voorhoofd is lichtgeel. Vandaar dat deze vogels vrij geregeld worden geïmporteerd als „geelvoorhoofden”. Het zal niet zoveel uitmaken, want als soort worden ze beschouwd als „leergierig”, „intelligent” en „uitstekende imitators”. Over het algemeen ligt bij de Panamezen een blauwachtig waas over het verenkleed en is de ondersneb gelig, evenals de dijen; de spiegels zijn rood.

kenners zeggen dat hij als voedsel graag zonnepitten en gepelde haver nuttigt, maar eveneens graag allerlei fruit, pinda's en groenvoer eet.

lief en leed met blauwfazantjes

door J. v. Luyk
foto: Horst Müller

In de zomer van 1975 kwam ik door een bepaalde omstandigheid in het bezit van een koppel blauwfazantjes. Een vriend van me had namelijk een volière met tropen. Maar laat die nu net moeten verhuizen op het moment dat zijn blauwfazantjes met 2 jongen van \pm 2 dagen zitten. Ze hadden een prachtig buidelvormig nestje in een conifeer. Hij zegt tegen mij: „Wat denk je ervan als we die conifeer met vogels en al eens overzetten in jouw volière. Komt er niets van terecht dan zijn we nog niets kwijt, want anders gaan ze toch ook dood.”

Zo gezegd zo gedaan. En wie schetst onze verbazing de andere dag? De twee blauwfazantjes allebei met een volle krop. Toch was hun geen lang leven beschoren, want een week later, tijdens een hevige onweersbui lagen ze allebei met een volle krop dood in het nest. Maar pa en ma blauwfazant waren er niet erg van onder de indruk; 2 dagen later waren ze weer al druk aan de restauratie van hun oude nest bezig. Binnen een week zat ma weer al te broeden op 4 eitjes, waarvan 2 bevrucht. Na 2 weken kon ik mijn nieuwsgierigheid niet meer bedwingen en zag dat er 2 blauwfazantjes in het nest lagen. Ik dacht, nu hebben ze toch weer levend voer nodig. Dus ik meelwormen geknipt en die 3 maal daags gevoerd. Maar dit bleek funest, want ze werden weer zó broedrijp dat ze zelfs hun jongen uit het nest gooiden en weer opnieuw begonnen.

Intussen was het al aardig koud geworden, vooral de nachten. Het was bijna oktober, toen er weer 2 jongen in het nest lagen. Na 1 week heb ik ze geringd en na een week of $3\frac{1}{2}$ vlogen ze uit.

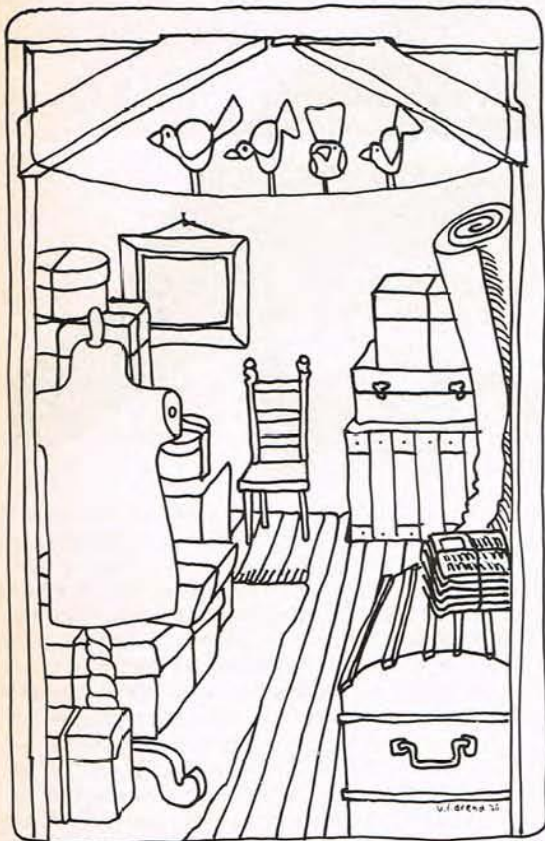
Toen werd het ineens zulk slecht weer dat ik pa en ma met de jongen in een vitrine heb gezet. Maar toen werden ze zo slecht gevoerd, terwijl ze zelf ook nog niet zelfstandig genoeg waren om te eten, dat die 2 ook weer geen lang leven beschoren was. Aan 't eind van 't seizoen geen jonge blauwfazanten. Maar we hadden de moed nog niet verloren, we hoopten toch op het volgende seizoen.

In dit jaar begon het in ieder geval weer al goed. Eind maart zaten ze in een conifeer te broeden op 3 eitjes. Deze bleken alle onbevrucht. Daarna hadden ze nog een onbevrucht legsel van 4 eitjes. Toen ze met de derde ronde begonnen, was het gelukkig al wat warmer. In het nest bevonden zich 4 eitjes waarvan er 1 uitkwam. Na één week heb ik het geringd. Ze hebben het jong alleen gevoerd met tropenzaad, aangevuld met wat negerzaad, en hier en daar nog met een insect uit de volière en wat groenvoer. Na \pm $3\frac{1}{2}$ week vloog het uit en het bleek later een pop te zijn. Het zit er goed bij en begint al aardig op kleur te komen. Maar pa en ma blauwfazant hadden niet stilgezeten; ze waren al weer aan de volgende ronde bezig. Wederom in de conifeer.

Nu bleken er 5 eitjes in te liggen waarvan 3 bevrucht en waar ook 3 jongen van kwamen. Ze groeiden alle goed, ook weer op het normale zaadmenu. Op een morgen stond mij echter een bittere teleurstelling te wachten. Toen bleek dat het nest uit de conifeer was gevallen. Van de jongen was niets meer te bespeuren. Vermoedelijk opgegeten door de Japanse kwartels. De vogels gingen toen maar weer aan een nieuw nest beginnen, nu in een open kanarie nestkastje. Daar legden ze 3 eitjes in, naar later bleek onbevrucht. Nu, eind augustus, zijn ze weer bezig in hetzelfde nestkastje. We zullen in ieder geval hopen dat er nog wat van terecht komt. U ziet, vogels willen wel, daar ligt het niet aan. In de volière zitten nog verscheidene andere tropen: zoals Goudbuikjes, Tijgervinkjes, Edalzangers, Japanse meeuwtjes, Zebravinken, Mozambiquesijsjes, Zilverbekjes, Loodbekjes en verscheidene wildzang. Het leeft allemaal in goede harmonie; ook kweekresultaten zijn er met enkele al behaald.

Heren vogelkwekers, ik hoop dat u ook eens wat schrijft over behaalde kweekresultaten daar ik en mijn medekwekers deze stukjes gaarne lezen.

koetilangs op zolder

In de nieuwbouw komen we ze tegenwoordig niet meer zo tegen, die grote zolders waar onder de hanebalken een zee van ruimte is. Kunt u ze zich toch nog voorstellen? Overal rechtop lopen ging niet. Al bukkende moest je je zelf naar de hoeken begeven waarin vaak allerlei dozen en kisten met oude rommel stonden; verloofde paren sloegen er hun uitzet op. Uit onze jeugd herinneren we ons nog dat we bij Opoe op zolder urenlang „zoet” konden zijn. Tijdens de tweede wereldoorlog, vooral in de dorpen, verscheidene zolders met „nepwanden” verkleind en achter die wanden vonden dan onderduikers een redelijke schuilplaats. Bekend is ook dat door tallozen de zolder werd ingericht als hobbyruimte. Dit varieerde dan van een verzamelplaats tot atelier, van een duivenhok tot kweekruimte voor vogels. Nu nog zijn er verschillende vogelliefhebbers die urenlang op zolder zitten omdat juist daar hun vogels zijn gehuisvest. Dit gebeurt ook bij de familie Persoon, Jan Barendselaan 59 in Poeldijk. Vader en zoon Persoon zijn fervente vogelliefhebbers en verscheidene vogelsoorten hebben in een afgescheiden ruimte van ongeveer 6 x 6 m van de grote zolder van hun woning een goed verblijf. Zo goed zelfs dat er menig kweekresultaat wordt behaald met vogels die nu niet bepaald als gemakkelijk kweekbaar bekend

zijn. We noemen de geslaagde kweek met de Geelbuikortolanen welke, zoals verscheidene andere soorten, in een aparte kooi zijn ondergebracht. Daarover hebben we al in een afzonderlijk artikel melding gemaakt.

Nu willen we het hebben over de Koetilangs. Bij uitzondering zijn die niet in een kooi gehuisvest, maar zij hebben de beschikking over het totale gedeelte dat als vogelverblijf is ingericht en vliegen daar als enige vrij langs alle andere kooien rond. Bij de voor vogels geïnteresseerde Indiëgangers en allen die in Indonesië hebben gewoond, zal de naam Koetilang beslist wel bekend zijn. De vogel is ongeveer zo groot als een lijster, 18 cm, heeft een zwarte bovenkop met dito kuif, onder de snavel tot de keelstreek zwart; rug en vleugels grijsachtig; onderzijde vuilwit en de onderbuik is oranjekeurig. Wij kennen hem als **GOUDBUIK BUULBUUL**, **Pycnototus aurigaster**. Ze behoren tot de familie van de kortpootlijsters.

Een uiterlijk verschil tussen man en pop is er niet. Beide gelijken volkomen op elkaar en het enige betrouwbare geslachtskenmerk is waarneembaar bij de man wanneer die in broedstemming verkeert. De balts die hij dan uitvoert gaat gepaard met het voordragen van een zeer melodieuze liedje. Met gespreide vleugels en de kop naar beneden gericht maakt hij zijn avances.

Ze komen zeer algemeen voor op Java en Sumatra, waar ze te vinden zijn in in cultuur gebrachte streken. Hun voornaamste voedsel bestaat uit bloesems en vruchten, in mindere mate uit insecten. In aanplantingen kunnen ze grote schade aanrichten, vooral buiten de broedtijd, wanneer ze gezamenlijk in groepjes van 8 tot 10 vogels optrekken. Tijdens de broedperiode leven ze paarsgewijs.

Als nestplaats geven ze voorkeur aan dicht struikgewas. Vrij laag bij de grond bouwen ze van vezels, grassprietten, plantewortels ec. een stevig komvormig nest dat van binnen met zachte haartjes is bekleed. De eieren zijn witachtig van kleur met zeer veel bruin gekleurde vlekjes. De broedduur vergt ongeveer 10 tot 11 dagen.

Een beetje geluk bij aanschaf moet je wel hebben want, zoals reeds is gesteld, er is geen verschil te zien tussen man en pop. Welnu, dat geluk had Paul Persoon, want afgelopen zomer kweekte hij 7 Goudbuik-bulbuuls ofwel Koetilangs. In een gesloten nestkast, hoog 11 cm, bodemoppervlak 11 x 7 cm, met een rond invlieggat van ongeveer 6 cm middellijn, werd van grasstengeltjes, sisalvezels etc. een komvormig nestje door ze gebouwd. Vier eitjes vormden het eerste legsel. Na ongeveer 10 dagen broeden, dat in hoofdzaak door de pop werd gedaan, werden de jongen geboren. Er werd een uitgebreid en gevarieerd menu aan de oudervogels voorgeschoteld, bestaande uit universeelvoer, fruit, zelfgemaakt eivoer, gekookte rijst en insecten zoals maden, sprinkhanen, meelwormen etc. Driemaal per dag kregen ze een vers portie. De oudervogels namen het voedsel goed op, voerden de jonge vogels uitstekend en het gevolg was dat reeds na tien dagen die jongen het nest verlieten. Ze waren volledig in de veren, behalve de staart; die misten ze. Hun kleur was mogelijk iets valer, maar veel verschil tussen de jongen en de ouders was er niet. De staartgroei

usel

De

verliep erg vlot en naarmate die op lengte kwam, ging ook het vliegen beter. Kort na het uitvliegen begon de jeugdruï en die verliep zo geleidelijk dat je er nauwelijks iets van merkte.

Vrij snel na het uitvliegen van de jongen begon de pop aan haar tweede broedsel. Vooral de man hield zich toen bezig met het voeden van de jongen welke overigens zo'n drie weken later zelfstandig waren. Opmerkelijk was de agressiviteit die de man tijdens de broedperiode aan de dag legde. Zodra Paul het nest wat al te dicht naar de zin van Pa Koetlang naderde, vloog deze hem letterlijk in de haren. Met beide poten woelde hij soms krachtig op Pauls hoofd alsof hij hem aan de haren uit zijn gebied wilde sleuren. Ook kwam het regelmatig voor dat de vogel naar Pauls benen vloog en hem in de enkel pikte. Ze blijken wat dat betreft voor geen kleintje ver-

vaard te zijn en het wijst ons er ook op dat Goudbuik-buulbuuls het beste per paar apart in een kooi of vlucht ondergebracht kunnen worden, zeker tijdens de broedperiode.

Deze vogels blijken bovendien over erg veel imitatietalent te beschikken en ze worden ook vrij snel zeer aanhankelijk, ja, zelfs tam. Ze moeten dan wel alleen in een kooi worden gehouden. Op zich mischien wel aardig, maar dat mag niet onze bedoeling zijn. Wij dienen ons zoveel mogelijk te richten op het kweken van vogels. Dat zal zeker niet altijd even gemakkelijk zijn en ook uit dit verhaal zal het u wel gebleken zijn dat er echt wel wat komt kijken vooral waar het gaat om de voeding. Dat de moeite altijd wel wordt beloond, heeft Paul Persoon u beezen en wij vinden zijn prestatie best een felicitatie waard.

schoolgaande kanaries

Het was tijdens de kerstvakantie dat ik er aan dacht om ook in mijn klas van de basisschool in Middelbeers (N.-Br.) een paar vogels te plaatsen. Daarom werd tijdens deze vakantie een kooi getimmerd van $\pm 75 \times 50 \times 50$ cm met een voorfront van tralies. Tevens maakte ik er een schuiflade in om het geheel goed te kunnen reinigen. Bij collega-liefhebbers schafte ik twee kanaries aan, t.w. een oranje-rode intensieve man en een zalm pop.

De eerste schooldag na Nieuwjaar zette ik de kooi met vogels in de klas. Toen de kinderen binnenvamen en de nieuwe aanwinst eenmaal in de gaten hadden, stonden de diertjes meteen in het middelpunt van de belangstelling. De 30 kinderen van ± 8 jaar boden al direct hun diensten aan: de een zou ze voeren, de ander water geven, weer een ander zou de kooi zuiver houden, enz. Daarom had ik een roulatie-systeem bedacht zodat elk kind aan de beurt kwam met de verzorging. Het werkte uitstekend.

Vrij spoedig waren de vogels erg tam en het derde hen zelfs niet als alle 30 kinderen zich tegelijk voor de kooi verdrongen. De hoofdreden om vogels in de klas te houden was echter de kinderen van nabij het broedproces van een vogel te laten meemaken. Ze zouden daar immers veel meer van leren dan wanneer ik het 100 keer alleen maar zou vertellen. Bovendien zouden ze zoveel respect voor de diertjes krijgen dat ze in het wild nestelende vogels waarschijnlijk ook beter met rust zouden laten. Daarom werd in maart een harzer nestkastje in de kooi gehangen en mos verstrekt. Als gevolg van de aangename temperatuur in de klas waren de kanaries reeds broedrijp en begonnen niet lang daarna

met het bouwen van een nest, waarin 4 eitjes werden gelegd. Ze waren alle bevrucht. Het popje broedde goed en ging zelfs niet van haar nest als de hele klas er bijna met zijn neus tegen aan ging hangen om alles toch maar goed te zien.

Om het broedproces zonder troubles te laten verlopen gaf ik de vogels dagelijks vers badwater en spoot ik het nestje inclusief eieren elke dag drijfnat, zodat het water zelfs onder uit het harzerskastje droop. Ik had namelijk gemerkt dat als gevolg van de temperatuur (c.v.) de relatieve vochtigheidsgraad van de lucht veel te laag was en er dus gevaar bestond dat de eieren zouden uitdrogen.

Na ongeveer twee weken broeden hoorde ik aan zacht piepen dat er een jonge kanarie zou moeten zijn. Toen ik het nestje in mijn handen nam, bleek er inderdaad een jong vogeltje in te liggen. Vooral de kinderen die zoiets nog nooit gezien hadden, zouden er wel uren naar willen kijken. De volgende dag echter kregen we een flinke domper op onze neus. De jonge kanarie lag doodgedrukt naast de drie eitjes. De pop ging namelijk veel te weinig van haar nest omdat de man, die er nog bij zat, haar te goed kwam voeren op het nest. Daarom ving ik de man eraf. Resultaat: de andere drie eitjes kwamen goed uit en de jonge vogeltjes werden voortreffelijk gevoerd. Het gebeurde meerdere malen dat het popje gewoon doorging met voeren, terwijl 10 à 20 kinderen met hun neus tegen de kooi hingen om alles goed te zien. De moedervogel stoorde zich hier allerm minst aan. Het was voor de kinderen iedere dag weer een prachtig schouwspel die broedzorg van nabij mee te maken.

Toen de drie kanaries uitvlogen en goed zelfstandig waren, vonden de leerlingen het dan ook unaniem jammer dat ik de jonge diertjes mee naar huis moest nemen omdat het te druk werd in het kooitje.

Ze hadden ervan genoten en meteen veel opgestoken: 't paren, de nestbouw, het broeden, het uitkomen van jonge vogels uit zo'n klein eitje, het voeren, bedelen en zelfstandig worden.

En met deze opmerking van een van de kinderen zou ik willen besluiten: „Meester, dit vergeet ik mijn hele leven niet meer. Nooit zal ik nog vogels uithalen, nu ik gezien heb hoe mooi dit alles is.”

W. Gerritsen, Reusel.

witkuifgaaien eigen kweek

In het in september 1970 verschenen nummer van ons maandblad schreef Ger Essenberg een artikeltje over de Witkuifgaaien en hij besloot dat met de volgende zin: „Wie is de eerste die deze vogels als eigen fok op een tentoonstelling brengt? We wachten maar af.”

Welnu, zes jaar later kunnen wij zijn vraag beantwoorden. Het is namelijk ons lid Cor van Zuilekom, Kasteelstraat 36 in Philippine, Zeeuws-Vlaanderen. Hem is het gelukt om tijdens het kweekseizoen 1976 een tweetal Witkuifgaaien te fokken. Een opmerkelijk feit en we kunnen met enige zekerheid aannemen dat hij een van de weinigen, zo niet de enige is in Europa en daarbuiten die deze prestatie heeft geleverd. In elk geval is hij in ons land de eerste en tot nu toe de enige en vandaar dat we dit artikel willen beginnen hem met dit resultaat van harte te feliciteren.

De WITKUIFGAAI, **Garulax leucolophus**, is een van de ongeveer 50 soorten welke samen de familie Garulax vormen, de Gaailijsters. Het zijn tamelijk grote vogels waarvan enkele soorten getooid zijn met een fraaie kuif. Bijna alle hebben een luid en melodius stemgeluid en enkele zijn zelfs heel goede zangers. Bovendien behoren zij tot de levendigste, opvallendste en interessantste vogels van Zuidoost-Azië. Een van de meest karakteristieke is de witkuifgaai, waarvan ook een aantal ondersoorten bekend is, te weten:

G.l. leucolophus, welke voorkomt in het Himalayagebied, oostwaarts via Nepal, Sikkim en Buthan tot Assam; **G.l. patkaicus**, in Assam, Noord-Birma en West-Yunnan; **G.l. belangeri**, in Zuid-Birma en Zuidwest Thailand; **G.l. diardi**, in Zuid-Birma, Thailand, Zuidoost Yunnan, Noord- en Zuid-Vietnam, Laos en Cambodja; **G.l. bicolor**, op Sumatra.

De verschillen tussen de nominatform en de ondersoorten is dikwijls gering. Het lijkt ons overbodig om een uitvoerig signalement van de witkuifgaai te geven omdat de hierbij opgenomen kleurafbeelding de werkelijkheid zeer wel benadert.

Ze leven, vaak in groepen van 20 tot 30 exemplaren, in dichte schaduwrijke wouden; het liefst daar waar veel bamboebosjes zijn. Ze komen voor tot een hoogte van 2000 m. Meestal houden ze zich op de grond op en hun voedsel bestaat uit vruchten, bessen, kevers, wormen, kleine vogels en zoogdieren. Broeden doen ze in hoge struiken en kleine bomen

en het nest bestaat uit vrij slordig verwerkte grashalmen en stengels, korte twijgjes en ranken, van binnen bekleed met zachte plantaardige deeltjes. Afwisselend door man en pop worden de gemiddeld 4 witglanzende eieren gedurende ongeveer 14 dagen bebroed.

In de zomer van 1975 kwam Van Zuilekom een witkuifgaai en omdat hij er een hekel aan heeft om van een bepaalde vogelsoort slechts één exemplaar te bezitten, werd naarstig naar een tweede gezocht. In 1975 slaagde hij er in het tweede exemplaar te bekomen. Of hij op dat moment wel een koppel had, of dat het twee mannen of twee poppen waren, wist hij niet. Uiterlijk zijn mannen en poppen volkomen gelijk en ook wat bijvoorbeeld de zang betreft, levert dit geen enkel aanknopingspunt op. Dat het tweetal inderdaad een koppel was wist hij pas op het moment dat hij waar-

nam dat ze bevruchte eieren hadden.

Beide witkuifgaaien werden ondergebracht in een van de vluchten van zijn volièrecomplex en die vlucht is 12 m lang, 1,50 m breed en 2 m hoog. Aan die buitenvlucht grens een nachtverblijf van 2,50 m breed 1,75 m diep en 2,10 m hoog. De witkuifgaaien bewoonden die ruimte samen met twee purper glansspreeuwen, 1-1 gele roodrugparkieten en 1-1 Lady Amherstfazanten.

Op 2 mei 1976 hing Van Zuilekom een houten nestkast, groot 40 x 25 x 25 cm, met een vierkant invliegdeur van 10 x 10 cm, tegen het front van het nachtverblijf onder het overdekte gedeelte van de buitenvlucht. Eigenlijk deed hij dit ten behoeve van zijn roodrug parkieten, maar wist hij schetst zijn verbazing toen hij enige dagen later zag dat de witkuifgaai met nestmateriaal in de snavel door de volière vlogen en zich regelmatig daarmee in de nestkast begaven. Van gedroogde grasstengels en trosgiersthalmen bouwden ze in de nestkast een vrij slordig komvormig nest, in de kom gestoffeerd met veren van de fazanten. Op 8 juni d.a.v. werd het eerste ei gelegd, op 9 juni tussen 09.00 en 13.00 uur het tweede en op 11 juni het derde ei. Het legsel breidde niet uit en van die 11de juni werden de eieren bebroed. Beide vogels losten daartoe elkaar regelmatig af. Nog altijd wist Van Zuilekom niet of beide vogels inderdaad wel een koppel vormden. Het hadden nog altijd twee poppen kunnen zijn. Van bepaalde opvallende gedragingen van de ene te

ssel

De

opzichte van de andere vogel was geen sprake. Er werden ook geen paringen waargenomen en vermoedelijk hebben die dan ook plaats gevonden in het nest. Zijn geduld werd zwaar op de proef gesteld omdat hij op 21 juni nestcontrole uitoefende, waartegen overigens de vogels geen bezwaar bleken te heb-

Het ouderpaar Witkuifgaaien

en, en mocht constateren dat alle drie de eieren bevrucht waren. Het was nog wat te vroeg om te juichen... de jongen waren nog niet geboren. De eieren zouden 25 juni moeten uitkomen, maar dat gebeurde pas de volgende dag. Op 26 juni waren ze er dan, drie prachtige jonge witkuifgaaien. Ze waren geheel naakt, geen enkel donsveertje bedekte de blanke vleeskleurige huid. De lichtgeelkleurige snavelanden accentueerden duidelijk de plaatsen waar de ouders het voedsel wijt konden. Vooral was dit sterk wanneer de jonge vogels hun bekjes sperden en de rode kleur van erhemelte en keelholte zichtbaar werd.

Wat zover was alles goedgegaan, naar toen dreigde de voedselvoorziening wel een probleem te worden. Wat is voor die vogels in dergelijke omstandigheden een adequaat voer? Van Zuilekom had er een zware lobber aan, temeer nog omdat er in die periode een hittegolf heerste en het voor allerlei insecten kennelijk ook te warm was. Ze waren in elk geval niet voor het opscheppen. Er werd van alles geprobeerd; van stukjes pens tot mosselen, van vis tot jonge muizen. De oudervogels waren wel kieskeurig en namen belijst niet alles op. Hun voorkeur ging uit naar in hoofdzaak meelwormen en maden en voorzover ze worden verstrekt naar zogenaamde pissebedden, miereieren, orwormen, sprinkhanen en enkele jonge veldmuizen.

De oudervogels vlogen regelmatig met volgeladen snavels, gelijk we laten ook zo vaak van de merels en jsters zien, naar hun jongen en oerden ze uitstekend.

De derde dag na hun geboorte kwamen de eerste veerstoppels door, ook op de kop waar zich de witte kuifveertjes vrij snel ontwikkelden.

Drie jonge witkuifgaaien; 7 dagen oud

Toen ze 7 dagen oud waren zijn ze van een vaste voeding voorzien, ringmaat 6 mm. Het ringen leverde geen onoverkomenlijke bezwaren op.

Het ringen leverde geen moeilijkheden op

Een van de 3 jongen verliet toen hij 12 dagen oud was het nest. Achteraf was dit wel wat te vroeg en hij heeft het dan ook niet overleefd ondanks herhaalde pogingen van Van Zuilekom om hem terug in het nest te zetten. De andere twee vlogen uit nadat ze regelmatig en veelvuldig zittend in de vliegopening van de nestkast de omgeving hadden verkend. Ze waren 14 dagen

Vanaf deze plaats verkenden ze de omgeving; ze waren toen 12 dagen oud. Twee dagen later verlieten ze het nest

oud en zaten volledig in de veren. De kleur van hun gevederte was nagenoeg gelijk als dat van de oudervogels. Het enige verschil tussen beide generaties was dat de jongen kleiner en dat de gele snavelhoeken nog duidelijk zichtbaar waren.

Tussen beide ouders zitten de jongen en duidelijk is nog het verschil in grootte te zien. Ze waren toen 6 weken oud

Na enkele dagen van oefeningen waren ze vliegvlug en net zo rap op de wieken als hun ouders.

De jonge vogels werden nog enkele weken, in afnemende mate, door de oudervogels gevoerd. Geleidelijk aan waren ze in staat zelf het voedsel op te nemen. De hoeveelheid dierlijk voedsel kon toen geleidelijk aan weer tot de normale proporties worden teruggebracht. Van Zuilekom geeft ze een gevarieerd menu dat in hoofdzaak bestaat uit ongeveer 30 meelwormen per dag, universeelvoer, zonnepitten, miereieren, indien voorradig allerlei soorten insecten, krenten, rozijnen en ruimschoots zoete vruchten zoals appel, peer, pruimen etc. Niet onvermeld moge blijven dat vanaf de eerste dag dat de jongen waren geboren tot de 14e dag ruim 2 1/2 kg meelwormen werden verorberd.

Tijdens dat de witkuifgaaien broedden, waren ze niet bijzonder agressief. Ook van nestcontrole trokken ze zich weinig aan. Toen echter de jongen waren geboren, veranderde er iets aan ze. Op een gegeven dag heeft dat de beide roodrugparkieten het leven gekost. Kennelijk waren die wat al te dicht naar de zin van de gaaien in de buurt van het nest gekomen. Zelf kreeg Van Zuilekom een fikse snavelhouw op de neus toen hij wat al te dicht bij de nestkast kwam.

Witkuifgaaien staan al reeds lang bekend als bij uitstek geschikte volièrevogels. Ze zijn bijzonder sterk en kunnen onze winters best doorstaan. Zeker buiten de broedtijd kunnen ze met vogels van gelijke grootte goed worden samengehouden. Alhoewel ze niet echt tam zullen worden, zijn ze ook niet schuw en kunnen ze zelfs vertrouwelijk van aard zijn. Bovendien zijn het fraaie vogels om te zien en daaraan zal hun karakteristieke kuif wel bijdragen.

Kweken met deze vogels is overi-

sel

De

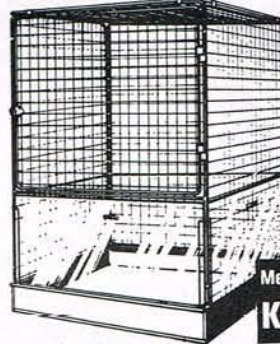
gens een andere zaak. Om te beginnen komt er een kleine geluksfactor bij waar het gaat om het feit of de vogels wel een écht paar vormen. Daarna hangt het resultaat in grote mate van de eigenaar/kweker zelf af. Er moet heus nogal wat worden gedaan om het zover te brengen dat de jongen uitvliegen. Dat het wel haalbaar is moge uit dit artikel blijken. We zijn bijzonder blij dat Van Zuilekom ons van stond af aan bij de ontwikkelingen heeft betrokken. Dat we hem helaas geen andere inlichtingen en adviezen konden geven dan die welke hij zelf ook al uit boeken en tijdschriften had opgediept, vonden wij wel jammer maar dat is dan toch een gevolg van het feit dat hij de eerste was die met een dergelijk resultaat naar voren kwam. Hieruit bleek ons bovendien dat hij zich terdege had georiënteerd en wist waar hij mee bezig was. Dit getuigt van een juiste instelling van de vogelliefhebber en dat is zeer te prijzen. Nogmaals Cor, van harte gefeliciteerd en bedankt voor de wijze waarop je ons hebt laten meeleven en ons tevens in die gelegenheid hebt gesteld dit verhaal te schrijven.

Cees van Berkel

Reeds duizenden geleverd!
PARADISO - KOMECO ZELFBOUW VOLIERES

Geheel metalen zelfbouw kamervolières van genormaliseerde elementen. Steeds uit te breiden en onder te verdelen. Twee standaard-uitvoeringen met on-eindig veel combinatiemogelijkheden. Het past altijd! Gegarandeerd!

PARADISO-KOMECO VOLIÈRE geen kooi, maar een echte vogelwoning!

Dof zwart, slagvast ge-ëpoxeerd, roestbestendig, morsvrij en hygiënisch. Waterdichte aluminium schuiflade. Gemakkelijk toegankelijk. Veilig af te sluiten. Geen zichtbelemmering! Montage? Het werk van een ogenblik. Geen gereedschappen nodig!

Metaalwarenfabriek Huls Kamp B.V.

KOMECO - DIVISION

POSTBUS 52 7E ALKMAAR

Stuur de BON of schrijf een briefkaart aan:

PARADISO **BON** Zend mij Uw rijk geïllustreerde prospectus met technische beschrijving en prijzlijst van de **PARADISO-KOMECO ZELFBOUW VOLIERES**

VOLIÈRE Naam:

Adres:

Plaats:

CONDITIO

Voor alle soorten vogels

VERKORT DE RIJ-TIJD
 BEVORDERT DE BROEDRESULTATEN
 VERHOOGT HET WEERSTANDSVERMOGEN
 HERGEEFT DE VOGELS HUN ZANG EN VEDERPRACHT

EEN HOLLEY PRODUCT - POSTBUS 109 - DELFT

VERKRIJGBAAR IN ALLE
dieren - speciaalzaken

A. P. v. GILS
 Abcovenseweg 19 - Goirle
 Telefoon 013-34 15 79
 b.g.g. 013-34 13 28

In- en verkoop van alle soorten siervogels. Speciaal Australische Vinkjes en Parkieten

Geopend dagelijks 9 tot 12 uur en 13.30 tot 18.00 uur.
 Zaterdags tot 16.30 uur - Zondags 10 tot 12 uur.

CéDé eivoeders

neem even de tijd

door Jos van Himbergen

Om maar met de deur in huis te vallen: we zullen eerst, voor zover mogelijk, een paar dingen gaan afspreken. Aangezien de teksten van de artikelen voor Onze Vogels steeds op een vroeg tijdstip voor het verschijnen binnen moeten zijn, is het logisch, dat de uitslagen van de aminozuurproeven 1976 op het moment dat ik dit schrijf nog niet volledig kunnen zijn. Het is daarom voorbarig om een oordeel te geven aan de hand van de enkele gunstige reacties, die nu binnen zijn.

In het bewuste artikel werd tevens gevraagd, dat degenen die een negatief resultaat boekten dit eveneens zouden meedelen om zodoende een waarheidsgetrouw overzicht te kunnen krijgen. Belangrijk is dat al de mensen die aan deze proeven hebben meegedaan, hun bevindingen aan mij retour zenden, dus ook de vogelvrienden die op de voedingsvoorzichtingsavonden van hun kring of vereniging de aminozuren van mij rechtstreeks hebben ontvangen. Alle adressen zijn wel bekend, doch het verzenden van herinneringen aan deze afspraak kost veel tijd en geld en vertraagt het onderzoek. Om tot zo groot mogelijke zekerheid te geraken omtrent de waarde van bepaalde eiwitbouwstenen in de diverse perioden van het vogellevens, zijn we samen verplicht om dit onderzoek voort te zetten tot 1 november 1978. Voor de rechtgeaarde vogelvrienden behoeft dit helemaal geen probleem te zijn. Mijn overtuiging is wel, dat velen onder u in deze periode gaan afvallen om reden dat het probleem voor die tijd volkomen opgelost kan zijn door een gewijzigde (en betere) totale voeding. Daar staat tegenover dat anderen zich weer met dezelfde moeilijkheden zullen aanmelden. Als door een gewijzigd aminozuurpatroon in de normale voeding aan de toegedachte behoefte kan worden voorzien, wijst dit duidelijk in de richting van het doel, dat we in dit onderzoek hebben gesteld. Verder deelnemen door extra toevoegingen is dan niet meer nodig, omdat door het verstrekken van het nieuwe voedselrantsoen de afwijking zich niet meer openbaart. Hier zijn op dit moment al vele voorbeelden van voorhanden.

Om een werkelijk serieus onderzoek te doen, dat waarde kan hebben voor de toekomst voor alle vogels in gevangenschap over de gehele wereld, zullen we onszelf de verplichting moeten opleggen niet over een nacht ijs te gaan. Hiermee bedoel ik, dat een kortere periode dan 3 jaar niet verantwoord zou zijn. De moeilijkheid voor mij als voedingsdeskundige is, dat niet alle vogelsoorten in eigen beheer kunnen worden aangehouden. Het tweede probleem is, dat onze vogels in de proefruimten deze afwijkingen nooit vertonen en daardoor zijn wij totaal op de praktijk aangewezen, waar deze gevallen van verenplukken wel voorkomen. Het hele probleem van voedingsonderzoek ligt eigenlijk in de hand van de vogelliefhebbers zelf, want daar zitten de vogels (en niet in proefstations), die alle facetten vertegenwoordigen. Met facetten wordt niet alleen bedoeld de voeding, doch ook alle bijkomende omstandigheden die kunnen heersen in de vogelhouderij.

Die omstandigheden zijn doodeenvoudig niet na te bootsen op een onderzoekcentrum. Mensen, die vogels houden als hobby, worden wel met alle omstandigheden (en soms vervelende) geconfronteerd en zoeken naarstig naar de oplossing ervan.

U begrijpt, dat het coördineren van al deze gegevens een enorm werk is en hier centraal moet gebeuren. Persoonlijk leer ik hier veel van en krijg door uw toedoen de kans om beter te kunnen onderzoeken wat vogels in gevangenschap via hun voeding wetenschappelijk moet worden toebedacht. Maar ook mag iedere vogelvriend weten (en velen hebben dat zelf ondervonden), dat al dit werk door mij belangeloos werd gedaan. Een rekening voor al die adviezen is u nooit gepresenteerd en andere instellingen hebben het tot op heden niet nodig gevonden de reeds verworven wetenschap te honoreren, misschien wel te gebruiken. Vogelvoeding is mijn beroep, niet een hobby en alles zou wellicht beter en sneller kunnen geschieden als we met onze vogels wel tot de nutsdierensector zouden behoren. En nuttig zijn ze voor de mensen zeker, om vele redenen, die hier echt niet behoeven te worden genoemd.

Denkt u maar eens in, dat alle vogelvrienden van nu geen vogels hadden, wat dan? Altijd hoor ik nog die woorden van de Australische zaakgelastigde bij de opening van een tentoonstelling van grote parkieten: Julile Nederlanders kopen wel niet zoveel van ons, misschien wat wol, doch u komt wel de eer toe de meest vreemdsoortige vogels van mijn land te hebben en u ziet zelfs kans om die te vermeerderen.

Goed, we gaan verder met het aminozuuronderzoek. Iedereen, die door toevoeging van deze stoffen POSITIEVE resultaten heeft behaald in de kritieke perioden zal zich moeten melden en wel door de volgende vragen zo duidelijk en kort mogelijk te beantwoorden:

- 1e. Soort der vogels plus het aantal.
- 2e. Huisvesting (kweekkooi of voliëre).
- 3e. Voeding zoals die was tijdens en voor het verenplukken:
 - a. samenstelling van het zaadmengsel in %
 - b. samenstelling van het zachtvoer (indien zelf gemaakt, anders is vermelding van het merk voldoende).
Indien geen zachtvoer werd verstrekt, dit ook vermelden.
- 4e. Hoeveel en welk soort groenvoer, kiemzaden, vruchten of ander saprijk voer werd aan zaadeters bijgevoerd?

- 5e. Als het zaadeters zijn, werd dan steeds grit en scherpe maagkiezel verstrekt?
- 6e. Welke andere voedingsstoffen dan hierboven genoemde werden eventueel nog verstrekt?
Hierdoor ontstaat de gelegenheid om van geval tot geval te kunnen beoordelen, welke fouten er eventueel in het voedingsrantsoen schuil gaan en zal zich binnen de gestelde termijn zeker een hoofdoorzaak van de afwijkingen gaan aftekenen.

TIJDENS DE RUSTPERIODE ZULLEN DE VOGELS VAN DIE TEKORTKOMINGEN IN DE VOEDING NIETS LATEN BLIJKEN.

Zodra de produktieperioden weer aanvangen geven de vogels (popvogels) bepaalde stoffen reeds door aan de vrucht en verliezen daardoor zelf aan con-

ysel

ditie, doordat deze zelfde stoffen via de voeding mogelijk ONVOLDOENDE worden aangevuld voor eigen behoefte. Het resultaat nadien is u bekend. Ieder levend wezen in de natuur wil zich zo lang mogelijk handhaven, zelfs ten koste van de soortgenoten en dat gebeurt zichtbaar, evengoed in de vogelliefhebberij.

Dat een poes een muis vangt en een sperwer een andere vogel, heeft een heel ander doel dan dat soortgenoten elkaar tot bloedens toe de veren plukken of zelfs de eigen jongen in het nest verorberen. Dus al degenen, die positieve resultaten hebben behaald door toevoeging van de toegezonden aminozuren, laten hun voederrantsoen doorlichten en krijgen direct nadien eventueel een gewijzigd advies toegezonden. De resultaten van deze wijziging in

de voeding (onder gelijk gebleven omstandigheden van huisvesting) zullen in de komende kweek- en ruiperiode moeten gaan uitwijzen of er alleen maar sprake was van een aminozuurbrek in de voeding. De beantwoording van bovenstaande vragen is noodzakelijk om bijkomende factoren zoveel mogelijk uit te sluiten.

Degenen die hier geboekt staan met een negatief resultaat mogen evengoed bovenstaande vragen beantwoorden, doch moeten waarschijnlijk niet al te veel resultaat verwachten van een eventueel gewijzigd voedingsschema, daar andere, op dit moment nog onbekende factoren in het spel zullen zijn, welke in een geheel andere benadering onderzocht moeten worden.

Vogelvrienden, ik reken op u.

Nieuw in Nederland!

Een boeiende KLEURENFILM; voor sportavonden. Over de verzorging van vogels:

De vogelvriend kent geen verveling

Enkele reacties: Door uw film ging een nieuwe wereld voor ons open. - Men kan duidelijk zien dat hier een Topkweker aan het werk is.

Op aanvraag wordt u een folder toegezonden. Brieven met betaald port.

L. A. VAN OOSTROM
VOSSEGATSELAAN 33 - UTRECHT
TELEFOON 030-51 43 60

Wij hebben regelmatig voorradig duizenden tropische vogels
Pracht vinken - Parkieten -
Duiven - Kanaries - Papegaaien
Grote Parkieten

's-Zondags van 10 tot 14 uur
geopend.

VOGELHANDEL „BENNY SLAGERS”
DORPSSTRAAT 79 - ENTER (Ov.)
TELEFOON 05478-682

PRODUKTEN SANDERS

ORNIVIT - vitaminecomplex
TARWEKIEMOLIE - bron van vruchtbaarheid
RUBICANA - bevordert het essentiële roodkleur pigment
CHANVIT - verbetert zang en koppeling

Verkrijgbaar in Dibevo-winkels en bij overige zaadhandelaren!

SANDERS AGRO

Vaucamlaan 16 - 1611 Huizingen, België
Willemsen - Ede - Postbus 43
Telefoon 08380-1 60 70 - Nederland

FLORA en FAUNA B.V.

SIEM VAN 'T HART

POSTBUS 312
CAPELLE AAN DEN IJSSEL
Telefoon 010 - 12 75 11

Wij leveren uitsluitend aan de erkende vakhandel (Dibevo-speciaalzaken).

Constant in voorraad Grijs Roodstaart- en andere papegaaien.

Ook gespecialiseerd in tangara's, rotshanen, kolibries, nachtegalen, vliegvangers etc. Tevens voorradig Hyacinth Ara's.

VOGEL '77

Met duizenden vogels in honderden soorten,
de grootste vogelshow van Nederland.
Zeer grote verkoopklasse!

Op 14-15 en 16 januari 1977
in Diergaarde Blijdorp te Rotterdam.

trapganzen

door A. J. Zwinenber

TRAPGANZEN (familie Otididae), kortweg ook wel **TRAPPEN** genoemd, bewonen in zo'n 20 à 25 soorten de steppen en halfwoestijnen van Afrika, Azië en Australië, terwijl ook het Europese faunagebied een drietal vertegenwoordigers van deze interessante vogelgroep herbergt. Alle soorten worden gekenmerkt door een zwaargebouwd lichaam, stevige poten met korte, dikke tenen en een tamelijk lange nek. De dieren hebben onopvallende, bruinachtige kleuren, die een prachtige camouflage vormen. Ofschoon trappen nog in redelijke aantallen voorkomen – vooral in bepaalde gebieden van Afrika – krijgt men ze doorgaans toch zelden te zien, althans van dichtbij. Het zijn namelijk buitengewoon schuwe dieren, die bij het minste gevaar al op de loop gaan. Het is dan ook bijzonder moeilijk de vogels goed te bestuderen. Bij benadering van een trapganzen zal deze zich, als althans de afstand tot de naderende ornitholoog nog redelijk groot is, met behoedzame en statige passen verwijderen. Wordt naar de zin van de vogel de onderlinge afstand echter te klein, of wordt hij aangevallen door een of ander roofdier, dan zet hij het op een lopen, waarbij soms aanzienlijke snelheden worden bereikt. Ofschoon trapganzen naast krachtige poten (met drie tenen) ook goed ontwikkelde vleugels bezitten, maken ze hiervan slechts bij uitzondering gebruik. Alleen als hardlo-

pen niet meer helpt, gaan ze de lucht in. Met krachtige, tamelijk langzame vleugelslagen zoeken ze dan een veiliger plekje op.

Vele soorten trappen worden niet groter dan een flinke fazant, doch er zijn er enkele – o.a. de in Europa voorkomende **GROTE TRAP (Otis tarda)** – die aanzienlijk groter worden en tot de zwaarste vliegende vogels behoren. Men heeft wel exemplaren met een gewicht van meer dan 20 kg aangetroffen. Door hun grootte vormen de dieren een gemakkelijk doelwit voor jagers. In sommige landen is dientengevolge hun aantal drastisch verminderd. Omdat hun vlees naar het schijnt zeer smakelijk is, worden ze in sommige delen van de wereld veelvuldig gegeten. Vooral in Australië, waar overigens slechts één soort voorkomt, vielen er daarom vroeger veel slachtoffers; bovendien wordt nog door allerlei roofdieren (o.a. de vos) jacht op de vogels gemaakt. Rond 1935 werd de trapganzen in het vijfde werelddeel echter beschermd verklaard, waardoor althans een eind kwam aan de vervolging door de mens.

Een aantal soorten trapganzen heeft aan de voorzijde van de hals – tussen huid en luchtpijp – een grote luchtzak, die onder de tong uitmondt en met lucht kan worden volgezogen. Tijdens de balts wordt deze luchtzak door de haan veelvuldig gevuld, waardoor de hals sterk opzwelt en aan de vogel een imponerend uiterlijk verleent. Het mannetje maakt evenwel ook nog van andere imponeermiddelen gebruik als hij in bruidsstemming is. Zo zet hij alle veren uit, spreidt de vleugels, draait deze enigszins

omhoog en klapt de staart naar voren. Vaak zijn door deze uitzonderlijke houding grote aantallen witte veren zichtbaar, waardoor een pronkend mannetje op een witte bal lijkt en van verre al door een vrouwtje kan worden ontdekt. Deftig stapt de polygame haan heen en weer en laat af en toe zijn lage stemgeluid horen. De vrouwtjes trekken zich van dit alles echter weinig aan.

Trapganzen leven nooit in bomen. Een nest wordt dan ook op de grond gemaakt – onder een struik of in het open veld – en bestaat meestal uit een eenvoudig kuultje, dat met gras is bekleed. Afhankelijk van de soort legt een vrouwtje 1-5 eieren; in het algemeen leggen de grotere soorten slechts 1 à 2 eieren en de kleinere 2 à 5. De hen broedt de eieren alleen uit, terwijl ze ook alleen voor de jongen zorgt. De broedtijd is wederom afhankelijk van de soort en varieert van 22-30 dagen. De jongen verlaten al vrij spoedig het nest (nestvlinders) en zijn de eerste tijd van hun leven bruinachtig gevlekt.

We zullen trapganzen meestal in paartjes of in kleine groepjes aantreffen. Sommige soorten leven daarentegen nagenoeg het gehele jaar solitair, terwijl andere weer in grote aantallen bij elkaar blijven en een groot gedeelte van de dag op zoek zijn naar voedsel. Dit voedsel bestaat zowel uit plantaardige als uit dierlijke kost en omvat onder meer gras, besen, zaden, bladeren, knoppen, insecten (o.a. sprinkhanen), spinnen, kikkers, hagedissen, slangen, kleine zoogdieren, slakken, wormen en vogels.

ENKELE SOORTEN

GROTE TRAP (Otis tarda)

De grote trap is in ons land een zeldzame wintergast, die vooral tijdens zeer strenge vorst verschijnt. Het eigenlijke verspreidingsgebied omvat Portugal, Spanje, Midden-Europa (Bulgarije, Roemenië en Hongarije), Polen, gedeelten van Midden- en Zuid-Rusland en Midden-Azië.

De 102 cm lang wordende mannetjes dragen een lange, witachtige baard. Ze zijn aan de rugzijde meestal bruinrood (met donkere dwarsgolfjes) en aan de buikzijde wit, terwijl kop en nek lichtgrijs zijn en de borst meer kastanjebruin is. Vrouwtjes zijn aanmerkelijk kleiner en bereiken een lengte van „slechts“ 80 cm; ze missen de baard en zijn ook eenvoudiger van kleur.

De grote trap bewoont behalve steppen en woestine vlakten ook gras- en bouwlanden.

KLEINE TRAP (Otis tetrax)

Deze soort wordt lang niet zo groot als de vorige; hij bereikt een lengte van maximaal 45 cm. Terwijl van de grote trap wordt gezegd dat hij vanaf enige afstand op een kalkoen lijkt, wordt de kleine trap gekenschetst als „kip op hoge poten“.

Ook de kleine trapganzen is in ons land verschillende malen waargenomen; hij is echter een zeer zeldzame dwaalgast, die meestal in de wintermaanden verschijnt. De vogels broeden in Midden- en Zuid-Europa, in Noord-Afrika, grote gedeelten van Rusland en in West-Azië.

De kleur is variabel – men onderscheidt verschillen-

De
sel

de geografische rassen. Mannetjes zijn doorgaans zandkleurig aan de rugzijde (met golftekening) en witachtig aan de buikzijde; ze zijn gemakkelijk te herkennen aan de zwarte hals met de U-vormige witte streep ter hoogte van de keel en de witte band daaronder. Vrouwtjes zijn wederom eenvoudiger van kleur en hebben aan de rugzijde vlekken, terwijl bij hen de zwarte hals ontbreekt. In winterkleed missen overigens ook de mannetjes deze kenmerkende halstekening en -kleur.

KRAAGTRAP (*Chlamydotis undulata*)

De grootte van deze ook een enkele maal in ons land aangetroffen traggans ligt tussen die van de kleine en grote trap in; hij wordt zo'n 65 cm lang. Kenmerkend voor deze soort zijn de aan beide zijden van de lange hals hangende zwarte en witte veren, die als een kraag kunnen worden opgezet en zowel bij mannetjes als bij vrouwtjes te vinden zijn. Overigens zijn beide geslachten gelijk van kleur (bovenzijde zandkleurig, onderzijde wit, met hier en daar wat donkere vlekken).

Het verspreidingsgebied omvat grote delen van Azië, het Midden-Oosten en Zuid-Rusland.

KORITRAP (*Ardeotis kori*)

De koritrap is een der grootste vertegenwoordigers van de familie Otididae. Hij wordt meer dan 20 kg zwaar en bereikt een hoogte van iets meer dan 1,20

m. Zijn spreidingsgebied strekt zich uit over en groot gedeelte van Afrika en loopt vanaf Ethiopië tot aan Zuid-Afrika. In Centraal-Afrika is hij minder talrijk.

De koritrap is te herkennen aan de opvallend spitse kuif en de prachtige, donkere kraagveren. De grijs-

Koritrap, één der zwaarste vliegende vogels

achtige hals is getooid met heel fijne, donkere dwarsstreepjes, zoals op de foto's duidelijk te zien is. De bovenzijde van het lichaam is bruinachtig, de onderzijde grauwwit.

WITBUIKTRAP (*Eupodotis senegalensis*)

De witbuiktrap, ook wel **SENEGALTRAP** genoemd, is vrij algemeen in Midden- en Zuid-Afrika en bereikt een lengte van ongeveer 60 cm. Zoals reeds uit de naam blijkt, is de onderzijde van het lichaam wit; de bovenzijde is bruinachtig of zwart en vaak vlekkelig. Mannetjes hebben een donkere, V-vormige figuur op de blauwgrijze hals.

ZWARTBUIKTRAP (*Lissotis melanogaster*)

Deze soort onderscheidt zich van de vorige door zijn zwarte buik; bij vrouwtjes is de buik meer grijsachtig. De rugzijde is bruinachtig. Hij wordt zo'n 60 cm lang en bewoont Oost- en Centraal-Afrika.

INDISCHE TRAP (*Sypheotides indica*)

Het meest opvallende van deze in India en Nepal voorkomende traggans is het feit dat hanen kleiner zijn dan hennen, iets dat bij de andere soorten juist andersom is. De dieren hebben een hoofdzakelijk zwart-wit verenpakje en lange, zwarte veren op de kop.

AUSTRALISCHE TRAP (*Choriotis australis*)

Nagenoeg het gehele vasteland van Australië (m.u.z. van Nieuw-Zuid-Wales en Victoria), alsmede zuidelijk Nieuw-Guinea worden bewoond door deze ongeveer 120 cm hoog wordende, ruim 20 kg wegende traggans. Evenals het merendeel der Otididae heeft ook deze soort een bruinachtige rug en een lichtgekleurde buik. Op de borst is een zwarte band zichtbaar, terwijl de kop een donkere kuif draagt; de hals is grijsachtig met fijne, zwarte dwarsstreepjes.

De Australische trap leeft solitair, in paartjes of in kleine groepjes. Hij staat bekend als slangenverderger. Een slang wordt met de snavel gegrepen en daarna tegen de harde poten geslagen tot het ongelukkige reptiel zich niet meer beweegt – daarna wordt hij naar binnen gewerkt.

Behalve de reeds genoemde, zijn er op de Afrikaanse grasvlakten nog verschillende andere tragganssoorten aan te treffen. Zo worden Oost- en Centraal-Afrika nog bewoond door de **Arabische Traggans (*Ardeotis arabs*)**, die iets kleiner blijft dan de Koritrap, door **Heuglins Traggans (*Neotis heuglinii*)**, die weer iets kleiner dan de vorige soort is en een zwarte kop heeft, door de **Kleine Bruine Trap (*Heterotetrax humilis*)**, die iets meer dan 30 cm lang wordt, en door de met een bruingele borst uitgeruste **Lophotis ruficrista**, die zo groot wordt als een flinke kip en hoofdzakelijk in droge, open bosgebieden te vinden is.

Rest mij nog te vermelden dat traggansen verwant zijn aan kraanvogels, rallen, koeten e.d. en dat ze mét deze groepen zijn ondergebracht in de orde

GRUIFORMES.

de teelt van zangkanaries

door M. VAN WOEZIK

De teelt van zangkanaries is een hobby die reeds eeuwen lang wordt beoefend en die vooral de laatste jaren voor velen een vorm van vrijetijdsbesteding is geworden.

Indien men eenmaal met deze hobby is begonnen kan men hem niet meer missen. Iedere periode van het kweekjaar is voor de liefhebber een interessante beleving en hoe langer men deze sport beoefent, hoe interessanter het wordt. Het mooie van deze hobby is, dat men het thuis kan doen, waardoor in tegenstelling tot veel andere takken van sport, het gezinsleven geen schade ondervindt.

Bijna iedereen heeft wel een hoekje, een kamer, een zolder, een tuin of een schuur, waar men deze liefhebberij kan uitleven en indien meerdere huisgenoten zich voor de hobby interesseren, zal dit zelfs het gezinsleven in hoge mate ten goede komen. Ik zal trachten de verschillende handelingen, die nodig zijn om een succesvolle teelt te kunnen verwachten, aan de hand van mijn veertigjarige ervaring te omschrijven.

Beginnen wij met de aankoop van kweekvogels. Alle begin is moeilijk en ook dit begin is voor de liefhebber, die alle ervaring en kennis van de zangvogel mist, een slag in de ruimte. Immers, ook de vogelkwekers zijn mensen met goede en slechte eigenschappen, die het lot van de nieuwkomer in handen hebben. Het is derhalve gewenst om, alvorens tot aankoop over te gaan, eens bij verschillende liefhebbers te informeren en naar de persoon, en naar de stam, waarvan men zijn vogels wil betrekken. Neem desnoods een vertrouwd en bekwaam liefhebber in de arm en laat hem de voor u bestemde vogels uitzoeken. Dat uitzoeken is vakwerk, dat de beginner zelf niet kan doen. Ga daarom liever voorzichtig te werk, om te kunnen beginnen met vogels, waarvan u kunt verwachten dat zij een goede kwaliteit nateelt zullen opleveren.

Waarop moet worden gelet?

De stam

Vogels uit een prima stam kunnen goede nateelt opleveren. Vogels uit een goede stam zijn vogels met een diepe zang, goede waterslag, liefst in verschillende vormen met weinig of geen zangfouten. De kwaliteit van een stam kan worden vastgesteld aan de hand van tentoonstellingsuitslagen en keurlijsten.

Het postuur

Te kleine vogels wijst op degeneratie. Derhalve moeten de vogels de volgende eigenschappen vertonen: groot, levendig in beweging, brede borst, heldere ogen, goed bevederd, vlijtige zang voor wat betreft de mannen. De vrouwtjes behoren, behoudens de zang, eveneens deze eigenschappen te bezitten.

De huidkleur

Men blaze bij het uitzoeken de buikbevedering opzij en lette op gezonde lichaamskleur, d.i. de kleur van de mensenhand. Blauwe vlekken op de buik duiden

op leverziekte; een te rode kleur duidt op ingewandsziekte. De betekenis van deze ziekteverschijnselen zal ik nader in dit boekje beschrijven.

Ademhaling

De ademhaling mag niet hoorbaar zijn als we de vogel in de hand hebben. Een hoorbare ademhaling wijst op ademhalingsziekte, zoals astma, bronchitis e.d.

Algemeen

Geen gekruiste vleugels, geen scheve of slappe poten en geen scheve of ontbrekende tenen. Van vogels, die vorenstaande kritiek kunnen doorstaan, mag men verwachten, dat zij geschikt zijn om goede nateelt op te leveren.

Het is gewenst de vogels reeds in het najaar of in de winter te betrekken om deze aan hun nieuwe omgeving, de voeding enz. te gewennen, voordat de eigenlijke teelt begint.

De kweektijd loopt ongeveer van maart t/m juni. Liefhebbers, die over een verwarmde kweekruimte beschikken kunnen, indien zij een temperatuur van 65 à 70 graden Fahrenheit kunnen houden, wel eind februari beginnen met de teelt. In een buitenvolière of in een onverwarmd vertrek kan men beter wachten tot de temperatuur een zomers karakter krijgt, aangezien te lage temperaturen oorzaak kunnen zijn van legnood bij de vrouwtjes en afsterven van kleine jongen in het nest.

Te laat in het seizoen geboren jongen hebben een te korte tijd voor hun ontwikkeling alvorens de rui-periode begint. Eind juli en augustus ruien de meeste kanaries. De jonge vogels verwisselen dan hun dons- en dekveren, maar behouden hun staart- en slagpennen. De overjarige vogels verwisselen al hun veren.

Keren wij terug tot de eigenlijke teelt, dan onderscheiden wij drie methoden van kweken, nl.: paarbroed, wisselbroed en vluchtbroed.

Paarbroed bestaat daarin, dat wij een man en een pop tezamen in een broedkooi plaatsen en deze gedurende het gehele broedseizoen bij elkaar laten. We hangen een nestbakje aan of in deze kooi en verstrekken nestmateriaal. Maken de vogels een goed nest, dan laten we hen begaan. Het komt echter nogal eens voor dat de vogels een slordig nest maken en eenvoudig hun eieren in de lege nestbak deponeren. In het laatste geval helpen we hen even en maken zelf een goed rond nestje, dat na het leggen van het eerste ei door de vogels intact wordt gehouden. Als alles normaal verloopt, voeren man en pop de jongen tot deze zelfstandig en volwassen zijn. Zodra de jongen zelf eten, kunnen zij in een liefst grotere vliegkooi worden overgebracht en kan de pop aan een nieuw nest beginnen.

Vaak gebeurt het echter, dat de pop reeds opnieuw eieren gaat leggen, terwijl de jongen nog niet zelfstandig zijn. In zulke gevallen kan men, nadat de pop het eerste ei heeft gelegd, de man met de jongen in een andere kooi plaatsen, totdat de jongen geheel zelfstandig zijn. De eieren die de pop dan nog zal leggen zijn nl. reeds bevrucht en de man kan weer bij de pop worden gelaten, voor het tweede broed. Op deze wijze kunnen zelfs drie broedsels in één seizoen worden verkregen.

De
sel

Bij deze wijze van paarbroed kan het echter voorkomen, dat de man zich niet als een goede vader gedraagt. Het nest verstoren, de pop lastig vallen op het nest, kleine jongen uit het nest trekken, zijn enkele van de misdragingen, die sommige mannen ongeschikt maken voor het verblijf in de broedkooi. In deze gevallen nemen wij de man weg en laten wij de pop alleen de jongen grootbrengen.

Wisselbroed. Bij deze broedwijze plaatsen wij twee à drie poppen ieder in een aparte broedkooi. Wij geven hun nestbakjes en nestmateriaal en zodra wij zien, dat een dezer poppen druk bezig is met nestmaken, plaatsen wij de man bij haar in de broedkooi, liefst tegen de avond. Indien de man de pop treedt, kunnen we hem weghalen en reserveren voor een volgende pop. Indien na twee à drie dagen het eerste ei nog niet is gelegd, herhalen we het bijzetten van de man. Indien het eerste ei gelegd is, is bijzetten niet meer nodig, aangezien de volgende eieren dan ook reeds bevrucht zijn. Met de andere poppen handelen we op dezelfde wijze.

In dit geval laten wij de poppen geheel alleen de jongen grootbrengen.

Voordelen van wisselbroed zijn o.m.: meer eenheid in de zang der jonge mannen, hetgeen invloed heeft op een vlotte zangopleiding. Minder mannen gebruiken voor de teelt, waardoor wij alleen de beste exemplaren benutten, hetgeen invloed heeft op de kwaliteit van de nateelt.

Nadelen van wisselbroed kunnen zijn, dat de pop voor de tweede maal eieren gaat leggen, terwijl de jongen nog niet zelfstandig zijn. In dit geval moeten wij de eieren wegdoen, omdat wij op de eerste plaats de jongen die wij reeds hebben, moeten behouden. De pop kan, tengevolge van het weer broedrijp worden, de jongen gaan plukken. Dit euvel kan zo erg zijn, dat de jongen in één dag totaal kaal worden geplukt, tengevolge waarvan zij veel te lijden hebben van koude, bloedverlies en het opnieuw vormen van hun verenpak. In laatstbedoeld geval zijn we genoodzaakt de jongen van de pop te scheiden, doch zo, dat de pop de jongen door de afscheiding heen kan voeren. Door het plaatsen van een bakje met eivoer en gekneusde zaden in de afdeling waar de jongen zitten, kunnen we bevorderen, dat de jongen vlug zelfstandig worden en kan daarna de pop aan haar tweede legsel beginnen, nadat wij de man tijdig bij haar hebben toegelaten.

Vluchtbroed. Deze wijze van broeden is voor de kweker wel de meest gemakkelijke. Men plaatst een aantal poppen, naar verhouding tot de grootte van de vlucht-kooi of volière, in deze ruimte. We hangen een aantal nestkastjes op, doch steeds enkele meer dan het aantal poppen; geven nestmateriaal en doen vervolgens een aantal mannen in dezelfde ruimte, echter liefst een oneven aantal. Dit laatste omdat bij het paren de mannen elkaar dikwijls storen en onvruchtbaarheid van de eieren daarvan het gevolg kan zijn. Indien zich ernstige vechtpartijen voordoen tussen bepaalde vogels, dienen wij in te grijpen en de vechters te verwijderen. Ook indien meerdere poppen een zelfde nest in gebruik nemen moeten wij de dubbele verwijderen. Overigens kunnen wij weinig doen aan de gang van zaken en laten derhalve alles rustig op zijn beloop.

Hoe groter de volière of vlucht-kooi is, hoe minder de vogels elkaar zullen storen. In een volière met veel beplanting, zoals klimop, coniferen, zelfgemaakte heipartijen tegen de wand, zal het verloop van de teelt gunstiger zijn dan in een volière waarin alleen nestbakjes zijn opgehangen. In een volière met veel beplanting zullen de vogels zelf hun nestplaats kiezen en hun nesten daar bouwen waar zij het minst door andere worden gestoord.

Voordelen van vluchtbroed zijn o.m.: weinig arbeidsintensief. De kweker heeft voor alle vogels slechts één bak zaad, één bak eivoer en één bak water te verzorgen.

Bij het uitvliegen van de jongen zullen de mannen deze voeren tot zij zelfstandig zijn en kan de pop ongestoord aan een tweede legsel beginnen, hetgeen ook meestal bevrucht zal zijn. Op deze wijze kan met weinig moeite een grote nateelt worden verkregen.

Nadelen van deze broedwijze zijn er echter ook, en wel, dat de kweker geen enkele controle heeft op de afstamming van zijn jonge vogels; tenzij hij in zijn vlucht slechts kweekt met één man en enkele poppen. Doordat in een volière jonge en oude mannen en poppen het gehele seizoen bij elkaar zitten en in een buitenvolière dikwijls nog geluiden opvangen van andere wildvogels, zullen in het algemeen de vogels, die in de volière worden gekweekt, ruwer worden in hun zang dan vogels, die in een geselecteerde kwekerij worden grootgebracht.

SPECIALE AANBIEDING

van de

INTERN. HOBBY-BOEKHANDEL

Joppelaan 60, Postbus 20, GORSSEL

telefoon: 05759 - 19 50

voor de abonnees van dit blad

met sterk gereduceerde prijzen

1. HET VOGELPARADIJS IN KLEUREN,
10 BANDEN (5 x f 50,—) f 250,—
2. AUSTRALISCHE PAPEG. en
PARKIETEN, Rutgers „ 42,50
3. KWARTELS EN FAZANTEN, Rutgers „ 47,50
4. TROPISCHE VOLIEREVogels II,
Rutgers „ 17,50
5. HANDBOEK v. d. KLEURKAN-
KWEKER, Bosman „ 17,50
6. GENEESKRUIDEN II, paperback
Daems „ 17,50
7. ZANG- en KLEURKANARIES, Rutgers „ 11,50
8. PAPEGAAIEN in kooi en vol., Gerrits „ 11,50
9. RUTGERS' KWEEKBOEK „ 6,—
10. KANARIES, pocket, Rutgers „ 4,—

(Zolang de voorraad strekt; porto wordt berekend!)

De verlaagde prijs van de nieuwe druk van de
ENCY. v. d. VOGELLIEFHEDDER in 4 prachtbanden
wordt verlengd tot 31-12. (7 x f 50,—) f 350,—.

GRATIS CATALOGUS
van vogel-, dieren-, en plantenboeken!

pietpraat over goudgroen

door J. Kuiper

De standaard zegt over goudgroen het volgende: de goudgroene vogel moet fijne korte en smalle streepjes bezitten. Deze streepjes moeten evenals vleugel en staartpennen, snavel, pootjes en nagels zo zwart mogelijk zijn van kleur. Hij mag totaal geen bruin of schimmel in de rug laten zien. De goudgroene moet een maximum goudkleur bezitten, een normale intensiteitsfactor alsmede een goede blauwstructuur, welke factoren samen aan de goudgroene vogel een fel groen overgoten kleur geven, het grasgroen nabij komend. Voorkomende fouten: pigmentstreepjes te lang en/of te breed; op de rug nog te bruin; missen van flankstreepjes; pootjes te licht; witte nagels; bijkleur te slap van tint; te weinig blauwstructuur en daardoor te warm; lichte flanken, dijen of broek. Tot zover de standaard, een tamelijk compact eisenpakket, maar toch . . . ga d'r maar eens aan beginnen!

Verlangd wordt een maximale pigmentconcentratie; deze maximale concentratie mag slechts zichtbaar zijn in zo fijn mogelijke streepjes, dat lijkt eenvoudiger dan het in werkelijkheid is. Bij vogels met een maximum pigment treedt natuurlijk ook bruinvorming op, simpelweg omdat dat ook pigment is. Dat wetend is het dus zaak om dat ongewenste bruin te elimineren; daartoe wordt de kweker van goudgroen in staat gesteld door twee andere eisen: dit zijn de verlangde intensiviteit en de verlangde blauwfactor. Zowel de intensiteitsfactor alsook de blauwfactor hebben een bruinverdringend vermogen; naast dat bruinverdringende vermogen werken beide factoren ook duidelijk kleurverhelderend. Wanneer goudgroenen een doffe indruk maken of nogal veel bruin laten

zien bestaat er dus een tekort aan intensiviteit of aan blauwstructuur, erg vaak komen die tekorten dan ook nog gecombineerd voor, hetgeen het totaalbeeld van de vogel in ernstige mate afbreuk doet. Kweektechnisch bezien levert de blauwfactor de minste problemen op, als beide ouderdieren een goede blauwfactor bezitten zal ook de nakweek dat laten zien. Toch is het logisch dat ook voor dit punt de waakzaamheid van de fokker beslist noodzakelijk is om kwaliteitsverlies te voorkomen. De mate van intensiviteit van de jonge vogels wordt in zeer sterke mate bepaald door de samenstelling van het kweekpaar, in casu door de fokker. Omdat ook goudgroenen een volle intensiteitsfactor moeten laten zien lijkt het niet aanbevelenswaardig om schimmelvogels te gebruiken in de fok, uit deze paring zullen gegarandeerd opnieuw schimmelvogels geboren worden terwijl de intensieven uit de paring van intensief x schimmel over het algemeen net niet intensief genoeg zullen zijn. De paring van intensief x bijna intensief zal in dit opzicht betere resultaten opleveren, bij toepassing van deze paring moeten qua formaat strenge eisen worden gesteld aan de ouderdieren.

Vooraf bij het voortdurend gebruik van intensieven en bijna-intensieven in de kweek zal de grootte van de nakweek constant in de peiling moeten worden gehouden. Verlies aan formaat kan eventueel wel gecorrigeerd worden door eens te paren aan een eigenlijk te grote vogel, vergeet dan niet dat ook andere, misschien ongewenste, eigenschappen tegelijkertijd ingefokt worden. Voorzichtigheid is de moeder van de porceleinkast, fokkers van goudgroen zullen zich dan ook met de nodige behoedzaamheid moeten bewegen tussen de gestelde eisen en de vervulling daarvan, juist omdat dit een van de oer-kleuren van de kanarie is kan er zoveel mis zijn aan een goudgroene.

Om de produktie van redelijke aantallen jongen in deze kleurslag mogelijk te maken moet ik u adviseren: KWEEK RASZUIVER! Het infokken van lagere pigmentkleuren is om meerdere redenen niet aan te bevelen, vaak is ook een weliswaar onderliggende verervingsvorm terug te vinden in de verschijningsvorm van de goudgroene. Voorbeelden? Een bruinverervende goudgroene zal vaak te veel bruin laten zien, een agaath-verervende goudgroene heeft meestal niet meer dat diepzwarte pigment dat gevraagd wordt terwijl een isabel-verervende meestal tamelijk lichte hoordelen laat zien.

Er zijn vanzelfsprekend uitzonderingen. Het gokken op uitzonderingen behoort naar mijn gevoel niet meer bij een gerichte kweek, buitendien, er moet al zat en genoeg overwogen en gegokt worden bij de samenstelling van een kweekpaar voor goudgroen. Hoewel dit nog niet nadrukkelijk is vermeld zou ook u tussen de regels lezend duidelijk geworden moeten zijn dat het over 't geheel genomen de mannen zijn die de beste kans op een hoge klassering hebben in deze kleurslag van het eerste uur. Zolang er nog fokkers zijn zoals in bijvoorbeeld Zwartewaal zal de perfecte goudgroene nog jarenlang op tentoonstellingen te bewonderen zijn, die bewondering verdienen deze vogels ten volle!

In de volgende pietpraat zal ik met u de gepigmenteerde mozaïeken behandelen, TOT DAN!

ysel

De

de volière van de maand

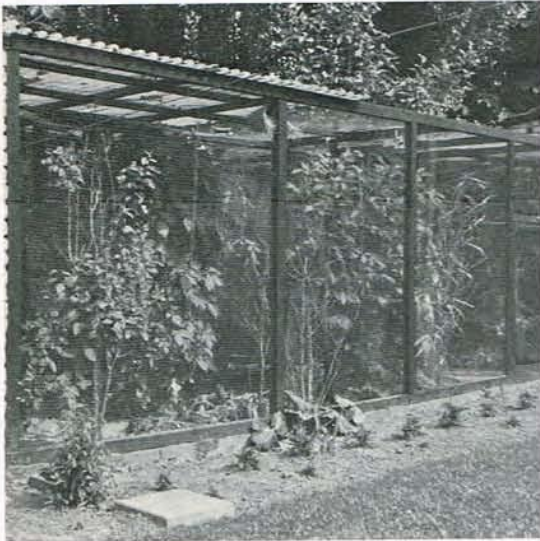

FOTO 1

Het is begonnen met een kooitje van 1 x 1 meter, opgehangen tegen de muur van het vroegere varkenshok. Dit schreef ons de heer W. Heijligers, Frisostraat 16 in Zevenbergsehoek. Inmiddels is dat varkenshok omgebouwd tot een doelmatig binnenvverblijf voor vogels waarin tevens een elektrische verwarming is geïnstalleerd en de temperatuur 's winters niet lager komt dan tussen 6 en 10 graden Celsius. Tegen het gemetselde nachtverblijf en met de andere zijde tegen een betonnen schutting, is een 7 m lange, 3,50 m brede en 2 m hoge buitenvolière gebouwd. Bovenop is die volière afgedekt met transparante PVC-golfplaat, behalve een gedeelte in het midden, zodat het hemelwater de vlier-, rozenbottel-, rode bes- en ligusterstruiken kan bereiken.

De bevolking bestaat uit diamant- en zwartmaskerduifjes, kwartels, enkele kanaries, wat wildzang en een aantal kleine tropen. Kweekresultaten worden redelijk behaald, maar wat zeker zo belangrijk is, Heijligers heeft erg veel plezier van zijn vogels en hij vindt zelf dat er altijd nog wel iets te verbeteren mag zijn.

FOTO 2

H. de Groot, Voorstraat 15 in Ammerzoden, bouwde zijn volière tegen een zijmuur van de woning. Het binnenvverblijf is 1,50 x 1 m en 2,50 m hoog. De vlucht is 5 m lang, 1 m diep en eveneens 2,50 m hoog. De helft daarvan is van boven afgedekt met planken waarover asbest. Het gehele bouwwerk is opgetrokken van hardhouten stijlen en liggers en geplaatst op een gemetselde fundering. In het open gedeelte van de vlucht groeit een forse cotoneaster horizontalis en een klimop. Omdat hij nog maar net een jaar met de hobby bezig is, heeft hij nog weinig verstand van kweken, zegt hij. Niettemin kwamen er het afgelopen kweekseizoen toch nog zo'n 12 jonge zebra-vinken op stok wat hem ongetwijfeld veel voldoening zal hebben gegeven. Gewoon doorgaan, hoor!

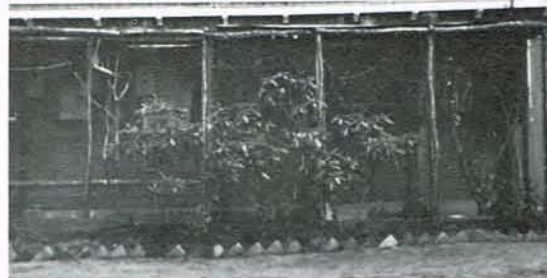

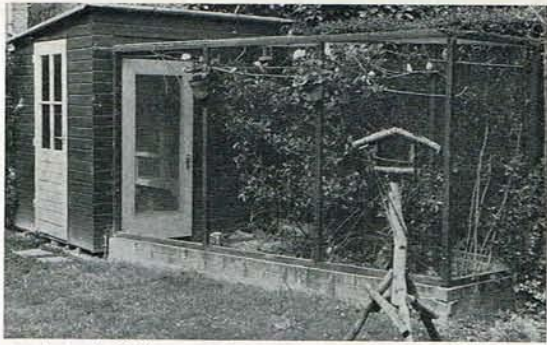
FOTO 3

De buitenvolière van M. Hielkema, Kerkepad oost 45 in het Friese Beetsterzwaag is afgetimmerd met berkestammetjes, hetgeen beslist een aardig gezicht is. De 5 m lange vlucht is in een viertal gescheiden afdelingen ingedeeld en v.l.n.r. bevolkt met valkparkieten, grasparkieten, grasparkieten en kanaries. In het tegen de achterkant van de vluchten gebouwde nachtverblijf is een aparte ruimte ingericht als kweekruimte. Daarin staat ook een aantal broedkooien opgesteld waarin kanaries worden gekweekt. Met TL-verlichting kunnen de dagen kunstmatig worden verlengd.

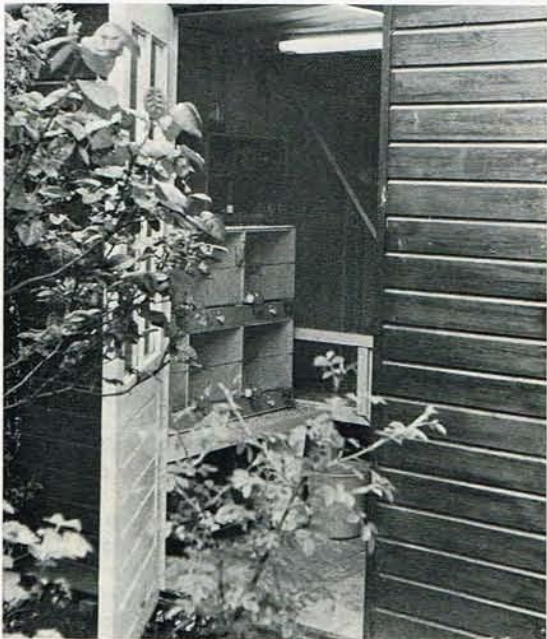
De vier koppels grasparkieten brachten hem het afgelopen jaar 31 jongen op. Met het oog op de vogels die hij houdt, is er in de vluchten geen beplanting aangebracht. Tegen kanaries en grasparkieten zijn nu eenmaal weinig struiken en heesters bestand. Vandaar ook dat Hielkema meer aandacht heeft besteed aan de beplanting OM de volière en op zich is dat van net zo groot belang. Rond de boerderij van zijn vader heeft onze vriend nog ruimte voldoende om vogels te houden. Vandaar ook dat elders op het erf nog een dergelijk grote volière staat. Deze is niet van een nachtverblijf voorzien maar staat wel zodanig beschut dat het uitstekend geschikt is om de jonge grasparkieten in onder te brengen.

FOTO 4 EN 5

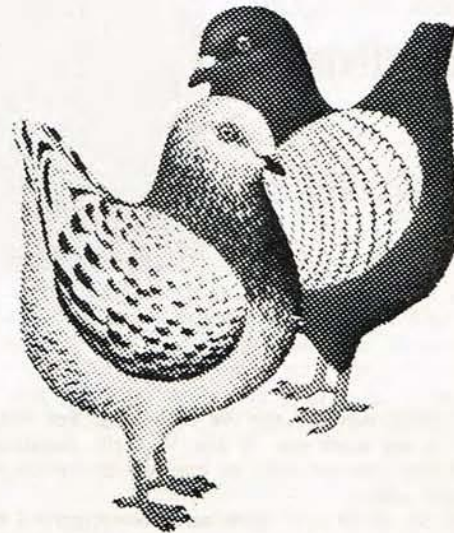
Het binnenvverblijf van de volière van J. G. van der Bel, Govert Flincklaan 3 in Zoetermeer, is gebouwd van houten, geschaafde en geploegde tweeduimse planken. Zoals u op de detailfoto ziet, is in het nachtverblijf voor de vogels in de volière. Het te. Tegen de wand staat een aantal broedkooien opgesteld. Het andere gedeelte is bestemd als nachtverblijf voor de vogels in de volière. Het

nachtverblijf is voorzien van twee buitendeuren. De linkse geeft toegang tot dat verblijf en de rechtse geeft van daaruit toegang tot de vlucht. Hierdoor was het niet nodig om een vaak ontsierende sluis in de vlucht te maken.

De oppervlakte van het binnenverblijf is 2 x 2 meter. De buitenvlucht heeft een lengte van 3,30 m. De breedte is aan de zijde van het nachtverblijf 2 m en loopt schuin tot een breedte van 1,20 m. De hoogte bedraagt 2,10 m. Het geheel rust op een gemetselde fundering welke ongeveer 30 cm onder het maaiveld ligt en ongeveer 25 cm boven het maaiveld uitkomt. Bovenop is de vlucht voor een derde afgedekt met PVC-golfplaten. Het geheel is gebouwd tegen een ligusterheg en vooral in de buitenvlucht geeft dat een fraaie natuurlijke achtergrond. Een nadeel hiervan, zo vindt Van der Bel, dat door die ligusteraanplant hele zwermen muggen in de volière komen en dat kan voor de kanaries wel eens nare gevolgen hebben. Vandaar dat hij zijn kanaries in het binnenverblijf houdt. In de buitenvlucht zit een gemengd gezelschap waaronder japanse nachtegalen en een aantal tropen. Volgend kweekseizoen wil hij trachten met japanse nachtegalen te kweken en wij kunnen hem dan ook niets anders dan erg veel succes toewensen.

Alle duiven in één hand

Door zijn veelomvattende informatie en handzaam formaat is Elseviers duivengids de toonaangevende gids voor iedere duivenliefhebber.

Aan de hand van meer dan 200 afbeeldingen in kleuren worden 179 algemeen erkende duiverassen beschreven.

Tevens geeft Elseviers duivengids zeer nuttige informatie over de geschiedenis van de duif, de anatomie, tips voor het fokken en broedgedrag.

160 bladzijden voor f 24,50 bij elke boekhandel en dierenpeciaalzaak.

Een uitgave van Elsevier

broeden en strubbelingen met brilvogels in de buitenvolière

Zoals het mij de afgelopen jaren was gelukt met brilvogels te kweken, probeerde ik ook dit jaar weer. Ik heb ze in mijn buitenvolière, die goed begroeid is met vlierstruiken, coniferen, enkele wilde heesters en berken, omstreeks half maart ondergebracht om ze te laten wennen aan de omgeving. Een maand later, in de week van 12 t/m 18 april, maakten ze aanstalten om een nest te bouwen en op 22 april was dat klaar.

Op 22, 23 en 24 april werd achtereenvolgens 1 eitje gelegd, en maakten ze aanstalten om te gaan broeden. Na enkele dagen lagen er nog maar 2 eitjes in het nest en was een onbevruucht ei uit het nest gegooid.

Het brilvogelpopje broedde zo vast dat, als ik haar aanraakte ze nog niet van het nest af ging, terwijl het mannetje de conifeer afschermde tegen eventuele indringers. Op woensdag 5 mei kwamen de eitjes uit met een verschil van ± 3 uur. Dezelfde avond sleepten beide om de beurt voer aan voor de jonge vogels. Na de 5e dag ringde ik ze, en dat gaf geen enkel probleem. Op 15 mei zag ik dat het mannetje alweer met nestmateriaal aan het slepen was naar een andere conifeer. Op 16 mei vlogen de jongen uit. Eén groot en één klein jong, maar desondanks toch nog vlug. Beide jongen sprongen hun ouders na, van tak tot tak. De ouders wild krijsend als ze bijna van de takken afvielen. Op 19 mei waren ze al zó ver, dat ze ongeveer 1 meter konden vliegen. In tussentijd zag ik dat ze het nest in de andere conifeer niet af hadden gebouwd, maar wel een in een vlierstruik ongeveer een halve meter van het eerste nest, kort tegen het gaas.

Tot mijn verwondering lag er die avond, 12 mei, in het nieuwe nest al 1 eitje. Opmerkelijk was, dat bij het voeren van de eerste jongen de man ± 13 miereieren oppikte alvorens naar de jongen te vliegen. Op 22 en 23 mei legde ze hun 2e en 3e eitje, terwijl het mannetje de eerste twee voerde.

Dan wat niet verwacht gebeurde, op 28 mei kantelde het nestje met 3 bevruchte eitjes, ongeveer 5 dagen voor dat ze uit zouden komen. Misschien had een van mijn tangara's aan het nest getrokken. Op 30

mei was het koppel weer volop aan het bouwen, aan hun nieuwe nest in een conifeer 1,20 meter van de grond af. Op 2 juni lag het eerste eitje weer in het nestje; 3 juni volgde het 2e eitje. Ditmaal 2 stuks. Misschien wel het laatste broedsel dus afwachten maar.

Het is me wel opgevallen, dat ik met twee soorten brilvogels te maken heb gehad. De Chinese brilvogel, en de Ganges brilvogel uit India. De Chinese brilvogel kan men in de broedtijd herkennen aan het legsel, 3 à 4 eitjes. De Ganges brilvogel daarentegen legt maar 2 à 3 eitjes per broedsel. Wat kleur betreft is de Ganges brilvogel wel scherper, terwijl de Chinese brilvogel fletser van kleur is. Op 12 juni kwam het eerste eitje uit om 12 uur en om 16 uur het 2e eitje.

Dit was het 3e broedsel. Het popje zat weer stevig op het nest en was haast niet weg te jagen. Op 15 juni 's avonds weer ringen. Deze jongen waren nu forser dan het eerste broedsel; waarschijnlijk door het warme weer. Maar dan, op 19 en 20 juni, 2 dagen hevige regenbuien. Zou het nestje het houden? Het popje was er niet af te slaan, en beschermde haar jongen tegen de neerplensende regen. Daarna klaarde het weer gelukkig op, en op 23 juni vlogen de brilvogeltjes uit. Temperatuur nu 34 °C. Het duurde iets langer eer de ouders weer gingen bouwen maar op 28 juni rond 10 uur, lag het eerste eitje er weer in. Het enige verschil was nu dat niet 's morgens vroeg het eitje werd gelegd, maar later in de middag. Op 29 en 30 juni volgde het 2e en 3e eitje.

Op 1 juli kantelde het nestje weer. Weg eitjes! Ook zo vlug als de andere keren, bouwde het brilvogelkoppel een nieuw nest, 50 cm boven de grond. Op 5 juli lag het 1e eitje weer op de grond. Ik legde er een stenen eitje in. Op 7 juli lag er weer een eitje bij.

Het popje ging door met broeden, en op 17 juli (van het 5e broedsel) had ik weer een jong in het nestje liggen, naast het stenen eitje. Op 18 juli bij controle van het nest om ± 6 uur, bleek het nest gekanteld weer door slechte bevestiging. Na een kwartier zoe-

Vervolg op pag. 534

geslaagde kweek met geelbuik- ortolanen

Emberiza flaviventris

De Geelbuikortolaan, ook wel genoemd geelbuikgors of geelborstgors, is een van de vele Afrikaanse soorten welke de laatste jaren met enige regelmaat in ons land worden ingevoerd.

Ze komen, in verscheidene ondersoorten, in grote delen van Afrika voor; van Nigeria tot Ethiopië en zuidelijk tot Zuid-Afrika.

Open savannen, steenachtige heuvelhellingen begroeid met verspreide lage bosjes en vrij korte grassen is hun biotoop, maar ook in tuinen worden ze vaak aangetroffen.

Ongeveer 15 cm groot zijn ze en de kleur en tekening van hun gevederte is fraai en opvallend. Vooral de koptekening, vrij strakke afgelijnde zwart-wit banden rond de ogen, vangt de blik.

De hoornkleurige snavel is spits maar toch wel forser en groter dan de kleurafbeelding, wat géén foto is, weergeeft.

Het vrouwtje is aanmerkelijk doffer van kleur, met donker gestreepte kruin en grijsachtige borst.

Jonge vogels zijn op de kop rossig van kleur en de onderdelen zijn lichtgeel. Ze gelijken het meest op de pop.

Deze vogels verblijven vaak in bomen, maar hun

voedsel, dat uit zaden en insecten bestaat, zoeken ze op de grond.

De broedtijd varieert en is min of meer afhankelijk van het gebied waar ze verblijven.

Van kleine takjes, grasstengels en zachte plantvezels bouwen ze in een struik en vrij laag boven de grond, een klein komvormig nest. Een legsel bestaat uit 2 tot 3 grijswitte, groenachtige of blauwe eitjes voorzien van bruin-zwarte vlekjes, haaltjes en lijntjes welke vaak een kransje vormen.

Normaal hebben ze 2 tot 3 broedsels per jaar, in Kenia waarschijnlijk zelfs 3 tot 4.

Buiten de broedtijd ziet men ze of alleen of in paren. Zelden treft men er meerdere tegelijk aan en troepsgewijs opereren ze nooit. Vooral tijdens de broedtijd zingt de man veelvuldig en zijn liedje klinkt niet onverdienstelijk.

Het zijn in de volière best prettige vogels; redelijk verdraagzaam en vrij sterk. Het is echter maar zelden dat je van een geslaagde kweek hoort en vandaar dat we het volgende verhaal, dat Paul Persoon, Jan Berendselaan 50 te Poeldijk ons vertelde, zeer de moeite waard vonden.

Bij ons thuis hebben we een grote zolder welke voor

een belangrijk deel is inbeslaggenomen door een aantal vogelverblijven. De temperatuur is er vrij constant maar de lichtinval is niet overdadig. In een van die vogelverblijven, welke 1 x 1 x 1 m groot is, houd ik een koppel geelbuikgorzen welke ik zelf Afrikaanse gorzen noem. Op de bodem van de kooi is een laag tuinaarde aangebracht waarin een kleine den (kerstboom) is geplant. In dat boompje, op een hoogte van ongeveer 50 cm boven de grond, heb ik een van grasstengels voorgevormd nestje bevestigd. Wat los nestmateriaal, grasstengels, dunne takjes en sisalvezels gaf ik ze met de bedoeling dat ze zelf het nestje zouden afbouwen. Dit deden ze dan ook en ze maakten er een komvormig bouwsel van, daarbij in hoofdzaak gebruik makend van de stukjes sisal. Er werden 2 eitjes gelegd. Reeds na tien dagen broeden kwamen de eitjes uit. De jongen werden erg goed door beide oudervogels gevoerd en ze groeiden zo snel dat ik ze reeds de derde dag na hun geboorte moest ringen. Die ringen hebben we eerst een wat blauwachtige kleur gegeven evenals de pootjes van de jongen. Die kleur kwam namelijk het meest overeen met de natuurlijke pootkleur. Na het ringen en voordat we de jongen terug in het nestje legden, hebben we wat blauwachtig gekleurde snippers papier in en rond het nestje gestrooid. Desondanks probeerden de oudervogels toch nog de ringen van de pootjes te verwijderen, maar gelukkig liep dat goed af.

Alles schijnt bij deze gors met TIEN te moeten gebeuren, want toen de jongen tien dagen oud waren verlieten ze het nest. Iedere beweging die ze

maakten, werd door de oudervogels met zorg gadeslagen. Verschillende weken nadat ze waren uitgevlogen werden ze nog door de ouders, in hoofdzaak door de man, gevoerd. De jongen keerden niet meer op het nest terug en verbleven elders in de boom. De pop wel, zij heeft het oude bed wat opgeschud en verfraaid en begon half augustus aan een volgend broedsel. Dit legsel bestond uit drie eitjes. Naast een mengsel tropen- en onkruidzaden, eten deze gorzen ook wat universeelvoer, eivoer en insekten. Hun jongen brengen ze echter uitsluitend met insekten groot, zij het dat ook wat van het eivoer werd opgenomen. Zo gaf ik ze elke dag zo'n 30 sprinkhanen. Die waren, mede door de mooie zomer, ruimschoots voorhanden. Het gebeurde wel dat ik op één avond ruim 200 van die springers ving. Ze gingen allemaal in het vriesvak van de koelkast en wanneer ik ze dan nodig had liet ik ze, gelijk met de miere-eieren die ik daarin bewaarde, ontdooien. Tevens gaf ik ze dan nog een twintigtal meelwormen en wat maden. Driemaal per dag kregen ze een vers portie.

De maden bewaar ik in een schaal waarin wat havermout en zet deze dan in de fruitlade van de koelkast. Als je dat niet zou doen, vliegen ze eerder dan de jonge vogels.

Tot zover het verhaal van Paul. U merkt wel dat voor het kweken van dergelijke vogels heel wat komt kijken. Het resultaat mag er echter best zijn en we willen onze vriend dan ook gaarne met dit succes complimenteren.

CEVAB

GEZA SEPT

Voorkomt en geneest virusziekten en infecties.
Een goedkoop en afdoend middel dat eenvoudig toegepast kan worden:
enige druppels aan het drinkwater toevoegen is voldoende.

Populierstraat 121-123
Tel. 070-323930; Den Haag
W. ROUPPE VAN DER VOORT

Vervolg van pag. 532

ken naar het jong gaf ik de moed op. Ik kon het nergens vinden. Na het voeren van de andere vogels, probeerde ik het nog eens, en na een kwartier vond ik het tussen de blaadjes op de grond. Misschien was het al 3 à 4 uur uit het nest geweest, maar ik gaf de moed niet op en legde het in het verstevigde nest terug.

Nu maar afwachten. Het mannetje kwam weer, door seintjes van de pop, met miere-eitjes aandragen, en ging zo door met voeren. Op 20 juli ringde ik het, 's avonds tegen schemertijd. Verder bleef het popje goed op het nest en het mannetje bracht de hele dag voer aan, terwijl hij zijn andere jongen steeds begon na te jagen, en een klepperend geluid maakte met zijn bekje. Na elf dagen vloog ook het jong van het laatste broedsel uit. De eerste dagen al huppelend op de grond, want het was niet zo vlug als de vorige vier brilvergeltjes.

Op 1 aug. begon hij ook een beetje te vliegen. Op 4 aug. zaten twee jongen uit het eerste broedsel al een beetje te fraselen op een tak van een vlierstruik, en pikten nu ook meer fruit en insektenvoer op. Ze zochten tussen spleetjes en gaatjes om wat insekten te vangen. De ruitijd brak begin augustus aan. Al met al, een erg mooi broedseizoen voor mij en mijn brilvergeltjes. Ik ben er erg trots op en beleefde met hen een fijne zomer.

Fr. van de Poel

AURORA-ASTRILDE

De aurora-astrilde is voor de liefhebber van kleine tropen een van de meest geliefde Afrikaanse soorten. Ze zijn vreedzaam, na een goede acclimatisatie vrij sterk en hebben bovendien een fraaie uiterlijke verschijningsvorm.

De vrouwtjes zijn wat matter en meer bruinachtig van kleur waardoor ook de schubtekening wat vager is. Eveneens is het zo fraaie rood in de vleugel- en staartveren, zoals we dat bij de mannetjes zien, bij de popjes heel wat valer. Deze ongeveer 11 cm grote astrildes komen voor in Centraal-Afrika. De nominatvorm, *Pytilia phoenicoptera phoenicoptera* wijkt slechts weinig in kleur af van de enige ondersoort **P. ph. emini**, die meer speciaal voorkomt van Zuid-Soedan tot Noord-Oeganda, Noordoost-Kongo en Kameroen. Laatstgenoemde heeft een nog donkerder grijs gekleurd gevederte en een meer grauwe schubtekening.

Aurora-astrildes bewonen zowel de droge steppen-gebieden, dichte bossen, grasvlakten als cultuur-gebieden. De meeste tijd brengen ze door in het geboomte, alleen om voedsel te vergaren komen ze op de grond. Naast zaden van allerlei grassen en onkruiden nemen ze tevens insecten op.

Eenmaal gevormde paartjes blijven elkaar erg trouw en ze ondernemen alles tezamen. Zo zoeken ze ook samen naar een geschikte plaats om het nest te bouwen. Als materialen voor die bouw gebruiken ze grashalmen en bladeren. De nesten zijn zowel vrij hoog in bomen als in lage struiken gevonden,

onze ervaringen met afrikaanse soorten

ze zijn rond met een zijwaartse ingang, doen slordig aan en zijn van binnen gestoffeerd met kleine veertjes.

Tijdens de balts hipt het mannetje om het vrouwtje en maakt daarbij vele buigingen. Heel vaak houdt hij dan tevens een grashalm of veertje in de omhoog gehouden snavel. De staart wordt eveneens recht omhoog gehouden. Het popje draait met het mannetje mee en uit lieflijke roepjes. Zij beantwoordt als het ware de melodieuze geluidjes welke het mannetje haar ten gehore brengt. Na deze ceremonie jaagt het mannetje achter het popje aan en meestal volgt dan de paring.

Eer dat het nest goed en wel klaar is, wordt het eerste ei daarin gelegd. Zij legt meestal 4 eitjes welke wit van kleur zijn en beide oudervogels broeden ze beurtelings zeer vast en ijverig uit. Na ongeveer 12 dagen worden de jongen geboren. Ze hebben dan wat wit-gele dons op hun overwegend kale lichaampjes. Gedurende de eerstvolgende 10 dagen worden de jongen met uitsluitend dierlijk en eiwitrijk voedsel gevoerd. Daarna wordt geleidelijk overgegaan op kleine zaden alhoewel het dierlijk voedsel nimmer helemaal zal ontbreken.

Als de jongen ongeveer 20 dagen oud zijn verlaten ze het nest. Ze zijn dan volledig bevederd en gelijken overwegend op de volwassen pop. Ze keren niet meer naar het nest terug en brengen die eerste tijd samen met hun ouders de nachten in het struikgewas door. De volgende 10 tot 14 dagen worden ze

nog door beide ouders gevoerd. Als het popje dan inmiddels aan een tweede legsel is begonnen, neemt het mannetje alleen de taak als voeder op. Met vrij fel klinkende bedelgeluidjes draaien de jongen de hals zijwaarts naar onder en richten het kopje met de opengesperde snavel naar boven. Hierdoor wordt hij geactiveerd en komen ze niets te kort. Geleidelijk gaan ze dan zelf op voedsel uit en ongeveer 14 dagen na het uitvliegen kunnen ze als zelfstandig worden beschouwd. Vrij kort daarna volgt de jeugdrui welke ongeveer 8 weken duurt.

Aurora-astrilden worden zowel in kooien als in voliëres gehouden en gekweekt. In kooien, die minstens 80 cm lang moeten zijn, gedragen ze zich erg rustig en doen zelfs wat saai aan. In een goed beplante voliëre daarentegen komen ze pas goed tot hun recht en zijn dan veel beweeglijker en vol ondernemingslust.

In de voliëre bouwen ze hun nesten in de struiken maar ze maken ook heel vaak gebruik van zowel de bekende halfopen nestkastjes als de getraliede kanariekastjes. Een ruime hoeveelheid nestmateriaal, in de vorm van gedroogde zachte grasstengels, mag niet ontbreken. Eenmaal aan de nestbouw begonnen verdedigt het mannetje hun territorium met veel verve. Hij duldt beslist geen andere vogels in de nabijheid.

Broeden doen ze, zoals gezegd om beurten en van nestcontrole trekken ze zich weinig aan.

Het is meermalen gelukt om de eitjes van de aurora-astrilden te laten uitbroeden door de Japanse meeuwen. Ze brengen dan die jongen ook goed groot mits ze zelf gewend zijn om dierlijk voedsel op te nemen. Er worden betrekkelijk veel aurora's gekweekt zoals ons ook al bleek uit de reacties van A. P. Braam uit Haalderen en P. J. Ubink uit Kampen, en we zien ze regelmatig op de tentoonstellingen. Als de jongen ongeveer 8 dagen oud zijn kunnen ze worden geringd; ringmaat 2,3 mm.

Een van de moeilijkheden bij het kweken van deze vogels in de voliëre vinden we het in voldoende mate verstrekken van dierlijk voedsel. Vooral in gezelschapsvoliëres komt het herhaaldelijk voor dat de soorten die het nodig hebben voor hun jongen te kort komen omdat andere soorten al vrij snel met dat voedsel weg zijn. Het is niet gemakkelijk om daar een afdoende oplossing voor te vinden. Bij soorten welke erg fel hun territorium verdedigen en dus duidelijk een eigen gebiedje hebben, is het te doen om een bakje met dat dierlijke voer in de directe nabijheid van het nest te hangen. Weinig of geen effect levert dit op wanneer het soorten betreft welke gemakkelijker van aard zijn en het zelfs goed vinden dat andere vogels op hun nestkastje komen.

Alhoewel de jonge aurora-astrilden binnen 1 jaar op kleur zijn en dus als volwassen vogels kunnen worden beschouwd, is het toch raadzaam om ze pas voor de kweek in te zetten wanneer ze ruim 1 jaar oud zijn.

Pas geïmporteerde aurora-astrilden acclimatiseren niet zo gemakkelijk. Tijdens de gewenningsperiode dienen we dan ook veel zorg aan ze te besteden.

Daarna blijken ze goed in een voliëre te gedijen en zeker als we ze in de winter kunnen onderbrengen in een vorstvrij nachtverblijf. We kunnen ze dan bij vriezend weer op de dag gerust naar buiten laten gaan.

Als voedsel verstrekken we een goed zaadmengsel voor kleine tropen, trosgierst, onkruidzaden, gekiemde zaden, universeelvoer aangevuld met enkele meelwormen, maden, fruitvliegjes, muggelarven, watervlooien etc. Met betrekking tot het dierlijk voedsel zij nog opgemerkt dat we gerust kunnen variëren. Het is dus niet noodzakelijk dat we dagelijks het gehele scala van mogelijkheden benutten. Juist op een afwisselend menu blijven ze in goede conditie en is het ook niet nodig om tijdens de broedtijd nog meer extra's daaraan toe te voegen.

In 1863 werd door Von Heuglin de **STREPEN-ASTRILDE**, *Pytilia lineata*, beschreven. Door Neunzig werd deze soort als een zelfstandig ras gezien, later was men van mening dat het een ondersoort van de Aurora-astrilde zou zijn. Tegenwoordig ziet men, o.a. J. Nicolai, de strepenastrilde weer als een zelfstandig ras. Hoe dan ook, we menen er goed aan te doen om ook deze soort in dit artikel te bespreken.

De strepenastrilde komt voor in Centraal- en West-Ethiopië. Qua levenswijze, voeding etc. komen ze geheel overeen met die van de Aurora-astrilde. Uiterlijk zijn er erg weinig verschillen hetgeen beide kleurafbeeldingen duidelijk aantonen. Ze worden zelden ingevoerd en worden dan nog veelal aangezien voor aurora's, maar let u eens op de kleur van de snavels.

voedsel

De

**Goed nieuws voor
alle insektenetende vogels:**

**Sluis Universeelvoer,
verrijkt met insekten en
vruchten, nu nòg beter!**

Dit complete
hoofdvoedsel bevat alle vitale
bouwstoffen - zoals eiwitten,
koolhydraten, vitaminen en
mineralen - in de juiste verhouding.

Vogels, gevoed met Sluis Universeelvoer,
zingen als in de vrije natuur, blijven glad en
mooi in de veren en komen
gemakkelijk en vlug door de rui.

Sluis B.V., Postbus 31, Etten-Leur.

Sluis
Rijk als de natuur

de zebra-vink

door C. L. van den Hoven

Voor de zebra-vinkweker is het gelukkig reeds enkele jaren geleden, dat deze mus van Australië de Assepoes was onder de tropen. De grootste verdienste daarvoor komt toe aan de T.C. van onze Bond, die in 1965 het fundament legde met de standaard van de zebra-vink en de NZC, die sedert 1969 voortbouwde op dit fundament. De goede samenwerking tussen de bond en de NZC kwam duidelijk tot uiting op de laatst gehouden Bondskampioenschappen te Rotterdam, waar een zeer grote inzending zebra-vinken was.

Mogelijk hebt u plannen om zebra-vinken te gaan kweken en daarom wil ik u wat voorlichting geven aan de hand van mijn kweekervaring. Voor we tot aanschaf overgaan moeten we eerst de ruimte bekijken, die we er voor kunnen missen. Het broeden in kooien verdient de voorkeur omdat u dan weet welke jongen er uit een bepaald ouderpaar komen. In de buitenvolière kunt u dit ondervangen door de ouders een gekleurd knijp- of plasticringetje aan de poot te doen. Begin niet met te veel kleurslagen, bijv. zwartmasker en bleekrug kunt u goed onderling combineren.

Zelf kweek ik reeds vanaf 1962 in broedkooien. Sedert enkele jaren heb ik in een kamer een soort flat gebouwd van 7 x 5 kooien, die elk een afmeting hebben van 40 x 30 x 35 cm. Wellicht vindt u de afmetingen wat klein, doch de vogels hebben de hele kooi tot hun beschikking, want de gesloten broedhokjes van 12 cm hangen aan de achterzijde buiten de kooi. Dit geeft de minste storing bij nestcontrole en vergemakkelijkt het ringen van de jongen. Aan de voorzijde is enkel de drinkfontein en de zaadautomaat, wat een maximum aan licht en zon toelaat. Met een oogopslag is het te zien als er wat hapert. Tijdens het broedseizoen in de winter is de temperatuur, zonder CV, ongeveer 17 graden.

Als bijverlichting gaat 's morgens om 6 uur een TL van 40 Watt aan tot even na zonsopgang en dan weer van ongeveer een uur voor zonsondergang tot 20 uur, waarna nog een uur een spaarlampje blijft branden. De luchtvochtigheid is normaal tussen 60 en 75%, wat ruim voldoende is. Als u uw hygrometer wilt controleren, wikkel het apparaat dan in een vochtige doek. Na ongeveer 5 minuten moet de wijzer iets over de honderd staan en is dit niet het geval dan mankeert er iets aan, u zult dan moeten bijstellen.

De voeding bestaat uit een goed mengsel tropenzaad, waar ik in de winter wat gewone levertraan met fosforzure kalk door meng. Het eerste is bestemd voor gladde snavels en om legnood te voorkomen, terwijl het tweede voor het vormen van goede eierschalen gegeven wordt. Verder krijgen de vogels wat vogelmuur of sla als aanvulling op hun menu.

Van 1962 tot 1976 gaf ik, als er jongen waren de ouders oud wittebrood met melk, wat goede resultaten gaf. In 1975 kwam de klad er in en wat de oorzaak was weet ik nog niet. Het verbaasde mij wel dat na 13 jaar kweek met dezelfde voeding het

opeens niet meer ging, niet alleen met de inmiddels aangeschafte zwartborsten doch ook mijn zwartmaskers deelden in de malaise. Er werden genoeg bevruchte eieren gelegd, doch een paar dagen voor het uitkomen stierven de jongen in het ei. Ook van de jongen die uitkwamen bleven er niet veel over, terwijl in februari mijn zes zwartborstmannen doodgingen, die in aparte broedkooien zaten. Ik geloof er niet in dat de zwartborst sterk omgevingsgevoelig zou zijn, het meest voor de hand liggend lijkt mij de mutatie.

Begin november 1975 zette ik enkele proefkoppels bij elkaar, onder andere bleekrug 1 factorig zwartborst en idem bruin. Het was hetzelfde liedje als het gehele jaar 1975, bijna alle jongen dood in het ei. In ruim twee maanden kreeg ik van zes koppels in totaal vijf jongen op stok.

Midden januari 1976 kreeg ik de raad het eens met het in vogel- en duivenkringen bekende „SUPRAVIT“ te proberen. Ik volgde die raad op en gaf het door geweekt tropenzaad. Veertien dagen daarna begon het zonnetje voor mij te schijnen al was het midden in de winter. De eieren kwamen nu uit en de jongen groeiden voorspoedig op. Ook de verliezen onder de kweekkoppels waren miniem, want van de 22 koppels gingen er tegen het einde van het seizoen een zwartborst man en een maskerpop dood.

Supravit kan op veel manieren verstrekt worden, zowel in als door het voer of door het drinkwater. U moet er wel aan denken dat u geweekt of gekiemd zaad goed moet spoelen voor u het geeft, want schimmel daarin kost u jonge en oude vogels. Ook voor de bestrijding van schimmel in de krop is het een probaat middel, mogelijk door het antibiotica breedspectrum dat er in zit, waardoor in Nederland enkel levering door de dierenarts mag plaatsvinden.

U zult wellicht tegenwerpen dat, als zebra-vinken ziek worden, antibioticum niet meer zal helpen om te genezen, maar voor deze vogeltjes is voorkomen beter dan genezen, want ze hebben bijna geen weerstand in vergelijking met o.a. grote parkieten. Praktisch iedere zebra-vink die ziek wordt gaat dood. Man en pop gaan gelijk in de broedkooien en na 3 dagen krijgen ze de nesthokjes; tot de jongen uitvliegen maar één en daarna het tweede. Wat het nestmateriaal betreft is het een gemakkelijke vogel, ze nemen praktisch alles voor lief. Ik help ze met de eerste aanzet door tot onder het invlieggat hooi te doen. Voor de rest moeten ze zelf zorgen, want ze krijgen daarvoor draadjes jute, handweefstof en dergelijke, die niet langer zijn dan 5 cm.

Geef ze voldoende nestmateriaal, want anders hebt u de kans dat ze elkaar plukken en later de jongen. Hoewel ze meestal meer materiaal krijgen dan ze nodig hebben is het bij mij nog niet voorgekomen dat ze aan etagebouw deden. In het nachthok van de volière gebruik ik meestal bloempotten als broedhok, wat gemakkelijk is voor nestcontrole en om een droog nest te houden als er jongen zijn. Controle iedere dag is niet nodig, maar kijkt u eens als ze ongeveer een week broeden, u kunt dan zien of de eieren bevrucht zijn aan hun donkere kleur. Over het algemeen kunt u er op rekenen dat meestal 15 dagen na het leggen van het eerste ei er jongen worden geboren.

Asse

De

Foto:
J. L. Driessen

*Eervolle
vermelding
fotowedstrijd
1974*

Mocht er eens een jonge vogel voor dood op de bodem van de zandla liggen gooi die dan niet direct weg. In de meeste gevallen brengt verwarming met uw adem het leven er weer in terug. Ligt even later het jong weer op de bodem dan moet u er rekening mee houden dat het niet in orde is, want het instinct van de ouders heeft reeds bespeurd dat alle moeite ervoor tevergeefs is. Het is een natuurwet waaraan wij niets kunnen veranderen. Met de ringen van 25 mm kunt u rustig wachten tot de jongen ongeveer tien dagen oud zijn. Houdt er wel rekening mee dat bijv. 2 jongen in een nest harder groeien dan zes, want de ouders kunnen per dag maar een bepaalde hoeveelheid eten afgeven. Bij het ringen gaan de drie voorste teentjes eerst er door en als u die vast kunt pakken schuif dan de ring verder. Het achterste teentje, waarvan de nagel nog dikwijls in de ring zit, haalt u er met een gepunte lucifer uit. Toen ik in het begin mijn vogels ringde pakte ik het hieltje beet en schoof zo de ring er aan. Na een paar gebroken poten bij de jongen had ik deze manier gauw afgeleerd.

Na ongeveer 18 dagen vliegen de jongen uit en krijgen de vogels twee schone nestkastjes, want na enkele dagen wil de pop weer gaan leggen en verzorgt de man verder de jongen. U kunt dan wel eens de pech hebben dat de jongen bij de pop in het nestkastje kruipen en dat zo een legsel verloren gaat. In veel gevallen laat de pop de jongen niet meer in het nest komen en dan is er veel gewonnen. Op de leeftijd van zes weken zijn de jongen zelfstandig en gaan dan nog een paar weken in een apart vluchtje in de kamer, waarin ze nog enkele weken blijven. Daarna gaan ze in de buitenvolière en bij koud weer wen ik ze over door er enkele in een TT-kooi in het nachthok te zetten. Ze verwarmen elkaar dan 's nachts. Zomer en winter blijven de vogels, die nog niet moeten broeden, zonder verlichting en verwarming in de volière: U zult enkele

koppels in reserve moeten hebben, zeker tot na de eerste ronde. Het is immers mogelijk dat er een de pijp aan Maarten geeft of zijn partner, die wij voor hem uitgekozen hebben, niet accepteert. Hoe gemakkelijk is het dan om nog wat achter de hand te hebben.

Een goede raad is om de standaard aan te schaffen en als het mogelijk is een goed handboek over zebrafinches. De studie daarin eist wel enig doorzetten, maar later zult u er veel plezier van hebben. Indien het mogelijk is laat dan een oudere kweker uw vogels uitzoeken voor verdere kweek en de TT. Vooral de Bondsshow in Rotterdam is belangrijk, want daar kunt u alle mogelijke kleurslagen zien. Doch dit niet alleen, want de kwekers van die vogels zijn er meestal ook en hen kunt u om raad vragen. Veel kon ik nog schrijven over de zebrafinch, maar de ruimte laat het niet toe. Een zeer belangrijk punt wil ik nog noemen, namelijk de administratie. Schrijf in uw kweekboek alle bijzonderheden, want alles onthouden gaat niet.

Specialisatie is tegenwoordig een eerste eis om iets te bereiken. Wilt u dit ook met uw zebrafinches wordt dan lid van de Nederlandse Zebrafinchclub, een Speciaalclub van onze Bond. De bijzonderheden daarover vindt u op bladzijde twee van de omslag van Onze Vogels.

de zwartborstsijzen als kweekvogel

Veel liefhebbers van sijzen uit de Nieuwe Wereld houden zich bezig met het interessantste deel van de vogelliefhebberij, namelijk de kweek. Zelf houd ik reeds enkele jaren kapuzensijzen en heb daarmee verschillende succesvolle kweekresultaten behaald.

Eind 1974 kon ik, via een vriend, een paartje **Zwartborstsijzen**, *Carduelis notata*, bekomen. Het popje had waarschijnlijk al zo'n vijf of zes jaar in de volière doorgebracht en het mannetje al wat langer. Ik was daar erg blij mee omdat ik de ondervinding heb dat men van wat oudere vogels de beste resultaten mag verwachten, althans bij de sijzensoorten. Vandaar dat ik een gegronde reden had om te verwachten dat de zwartborstsijzen in 1975 wel tot broeden zouden komen.

Ik bracht het paartje onder in een grote vluchtkooi welke in een ruimte stond waarin normale kamertemperatuur heerste. Reeds in januari begonnen zij met de nestbouw en in het komvormig nestje werden 4 eitjes gelegd. De pop broedde zo vast dat ik ze van het nestje moest pakken om te zien hoe de toestand was.

Zonder problemen kwamen de jongen uit maar toen kwamen de zorgen. Wat moest ik ze als goede opfokvoeding verstrekken? Aan de kapuzensijzen had ik gekiemd negerzaad, eivoer, sla, muur, breedbladige weegbreezaden aan de stengel etc. gegeven. De zwartborsten namen hiervan echter weinig of niets op. Goede raad was duur en ik legde voor alle zekerheid de jongen maar onder een kanarie. Het gelukte niet en binnen twee dagen waren ze dood. Hetzelfde paar begon een week later wederom te broeden, nu op 3 eitjes doch deze bleken onbevruucht te zijn.

In maart plaatste ik het paar zwartborstsijzen in een wat kleinere kooi van 150 x 70 x 70 cm. Al spoedig begon dit koppel aan het derde legsel. Vol goede

hoop dat het zou lukken liet ik niets aan het toeval over, maar het popje gaf niets anders dan vogelmuur aan de jongen. Ze was wel erg vlijtig om te voeren maar dat kon niet verhelen dat de jongen na twee dagen dood gingen aan diarree. Dit was volgens mij een gevolg van het eenzijdige voedsel dat ze aan de jongen gaf. Voor mij stond toen vast dat het louter een kwestie van de voeding was of de jongen al of niet zouden op stok komen. Het zwartborstechtbaar begon weldra aan een vierde broedsel. Intussen was de tijd aangebroken dat er in grote hoeveelheid paardebloemen te vergaren waren. Ik voerde deze altijd al aan al mijn sijzen en dus nu ook aan de zwartborsten. Ze legden 4 eieren die ook alle vier bevrucht bleken te zijn. Niemand zal het mij euvel duiden wanneer ik 2 dagen voor die eieren zouden uitkomen ze onder een kanariepop legde.

De eieren kwamen uit en de jongen werden door de kanarie goed gevoerd met veel paardebloem- en muurzaden. Ze groeiden dan ook snel. De jongen waren amper 8 dagen oud en intussen begonnen de zwartborsten aan de vijfde ronde. Toen ik op een avond thuis kwam was het nest al helemaal klaar en ik liet ze dan ook rustig begaan. Hiervan kwamen nog 2 jongen uit. Ik had in de diepvries een voorraad paardebloemen en ik gaf ze die driemaal per dag. Ik stak de zaadknoppen op een ijzerdraad van ongeveer 30 cm lang en bevestigde die in de kooi. De ouders voerden goed en de jongen vaarden er wel bij. Vanaf de vierde dag gaven de ouders ook

gekiemd negerzaad, sla, muur en eivoer aan hun jongen. Dit bekwam ze goed en zijn dan ook prima groot gekomen. Ze zijn vanzelfsprekend ook geringd met kanarieringen. De ring van 2,5 mm vind ik nl. wat te klein voor deze soort.

Deleware Constant, België

Foto: H. Schremp

buitengebeuren

door Meindert de Jong

Als december in het land is gekomen zijn de boomvalken reeds lang vertrokken naar zuidelijker oorden

Boomvalk

en het roof- of stootvogeltje, dat wij nu het vaakst zien, is de torenvalk. Wiekelend staat hij op een denkbeeldig punt in de lucht stil, met snel op en neerslaande wijkjes, „biddend” voor zijn maaltijd. Het zijn vooral de kleine knagertjes, die er aan moeten geloven. Wij kunnen dat gespuis missen als de spreekwoordelijke kiespijn en daarom is het zaak dat wij zo zuinig mogelijk zijn op de wikelars.

Torenvalk

In de wintermaanden krijgen wij dikwijls bezoek van een roofvogeltje, dat domicilie heeft in Groot-Brittannië, IJsland, Scandinavië en de rest van noordelijk Eurazië. Dat is ons kleinste valkje, het smelleken, waarvan de naam weleens wordt verbasterd tot snelleken, maar dat is bepaald onjuist. Hij is ongeveer zo groot als een tortelduif en het rovertje lijkt ook wel wat op een duif, iets wat we in de wetenschappelijke naam tegen komen: „*columbarius*”.

De edelman onder de stootvogels is stellig de slechtvalk, een prachtige vogel, die een keer of zes binnen onze grenzen heeft gebroed, maar 's winters nogal eens acte de présence geeft, zij het dan ook

Snelleken

„in zeer klein aantal”. De snelheid welke deze vogel in duikvlucht kan bereiken, is eenvoudig onvoorstelbaar. De vogel doodt doorgaans zijn prooi door zeer hoog te stijgen en daarna als een raket op zijn slachtoffer neer te schieten. Er wordt beweerd dat het geluid van de botsing, als deze valk zijn prooi doodt, op meer dan anderhalve km te horen is. Soms wordt de prooi exact in tweeën gedeeld; de staart en de poten vallen soms wel tien tot vijftien meter van de kop en de vleugels vandaan.

Slechtvalk

Kiekendieven

Van de drie bij ons broedende soorten kiekendieven blijven de bruine en blauwe kiekendief het gehele jaar bij ons, maar de grauwe zoekt in het barre jaargetijde voor hem betere oorden op. Heel, heel zelden komt nog wel eens een kiekendief bij ons

op visite, namelijk de steppenkiekendief, waarvan tot nu toe zo'n dertien waarnemingen bekend zijn. Dit is meer een vogel van droge steppen, open vlakten en berg- of heuvelachtig terrein met wat geboorte in grote delen van Midden-Azië. Het ziet er naar uit dat de aantallen broedgevallen van de in ons land broedende kiekendieven iets aan het toenemen is en vooral de Flevolandse schijnen een goede biotoop of habitat voor ze te zijn. Ook van de visarend zijn verscheidene waarnemingen in de winter bekend, hoewel men niet direct kan spreken van „wintergast“.

Zeeduikers

Tot de Nederlandse vogelwereld worden vier zeeduikers gerekend, die ons land af en toe met een bezoek vereren. De ijsduiker is een „onregelmatige gast“ in het winterhalfjaar, voornamelijk langs de kust. Veel zeldzamer (dwaalgast) is de geelsnavelduiker, die een keer of zes ten onzent is gezien. Iets algemener is de prachtige parelduiker en nog weer minder zeldzaam de roodkeelduiker. Zeeduikers hebben wel iets weg van futen, maar hun lichaam is aanzienlijk langer en zwaarder en ook de hals is veel dikker. De snavel is scherp en erg puntig en bij de roodkeel- en geelsnavelduiker iets „opge-wipt“. Vliegend maken ze een enigszins gebochelde indruk, want de gestrekte hals wordt lager gehouden dan de rug, terwijl de zwempoten buiten het korte staartje uitsteken. Zeeduikers — de naam zegt het trouwens al — zijn fenomenale duikers.

Zee-eenden

Langs de kust treft men diverse soorten eenden aan. De zaagbekken, die men er het talrijkst ziet, zijn veelal middelste zaagbekken daar de grote zaagbekken en de nonnetjes zich voornamelijk ophouden op de binnenwateren. Op het IJsselmeer (Ketelmeer) zijn ze vaak in grote aantallen, in gezelschap van meerkoeten, tafel- en kuifeenden, brilduikers enz. Opvallend zijn de zee-eenden. De zwarte zee-eend

Zwarte Zee-eend

is helemaal zwart, althans de woerd. Alleen op de snavel, die aan de basis een flinke knobbel heeft, vertoont zich een gelige vlek. De vrouwtjes zijn bruinig, van boven donkerder dan aan de onderkant

eend is ook grotendeels zwart, maar heeft onder het oog een wit vlekje en een dito gekleurde vleugel-on met opvallend lichte wangen. De grote zeespiegel, die in de zit nauwelijks zichtbaar is. Slaat de vogel zijn vlerken uit, dan „vlamt“ hij echter helder en opvallend op. Ook hier is madame bruin-achtig, maar met lichte vlekken aan de kop en eveneens een witte vleugelspiegel. Op sommige plaatsen zijn de eidereenden aanwezig. Ze zijn ongeveer een

Eidereend

halve decimeter groter dan onze wilde eenden, maar maken een veel zwaardere, plompere indruk. Het verenkleed verschilt echter aanmerkelijk. Vooral bij de woerden (mannetjes) ziet men een opmerkelijke kleurenverdeling zoals men die bij geen van de overige eenden aantreft: vrijwel de gehele bovenzijde is wit, terwijl de zij- en onderkant van het lichaam zwart zijn. Bij de andere eenden is juist de bovenzijde het donkerst. De vrouwtjes zijn eenvoudig bruin, maar toch met mooie donkere gegolfde dwarsstrepen. Opvallend is bij de eiders de brede sned, die als het ware ongemerkt overgaat in de „driehoekige“ platte kop.

Stormvogeltjes

In de maanden september tot december wordt af en toe een stormvogeltje voor de kust waargenomen. Dat kan óf het gewone stormvogeltje dan wel het vale stormvogeltje zijn. Beide zijn erg donker met een witte stuit. Bij het stormvogeltje is de staart recht afgesneden, bij het vale neefje is deze vrij diep gevorkt. Ze lijken wel iets op een huiswaluw, maar deze zal men niet fladderdansend boven de gekuifde rollers van de zeeën zien, zoals de stormvogeltjes plegen te doen.

*Een stel putters uit Brabantse dreven,
Zagen het niet meer zo zitten met hun „vrije“
[leven,
Overall loerde voor hen het gevaar,
Gelukkig zijn er nog échte vogelliefhebbers,
[zei hij tegen haar
In een ruime voliëre wordt ons nog een kans
[gegeven.*

K. S., Valkenswaard.

de kweek van de groenling en zijn kleurmutaties in isabel (bruin) en lutino (geel)

door Dick den Hoed en Ko van Zundert

Wij zijn beiden grote liefhebbers van de kweek van wildzangvogels. De redding van onze vorm van liefhebberij is vogels te **kweken** zodat we geen vogels meer behoeven uit de vrije natuur.

Door ze te kweken kunnen we cultuurstammen uitbouwen en zo de vogels domesticeren.

De wetenschappelijke naam van de groenling, *Chloris Chloris*, duidt op zijn olijfgroene kleur. Opvallend aan de vogel zijn de grote helgele vleugelvlekken en het geel in de staart. Vooral bij de man zijn deze gedeeltes helder van kleur. De kleur van de pop is bruiner. Groenlingen zijn gemakkelijk waar te nemen aan hun golvende vlucht. De bevedering kan zowel schimmel als intensief zijn. De meeste zijn echter schimmelvogels. Het zijn niet alleen vogels met fraaie kleurschakeringen, grote maar uitgebalanceerde lichaamsbouw, maar daarenboven zijn het ook ideale kweekvogels.

We laten nu onze ervaringen met de kweek van deze vogels de revu passeren. De groenling is tam van aard en eet veel. Vooral zonnepitten zijn een lekkernij voor hem. Het volièremenu bestaat uit gestreepte en witte zonnepitten, hennepzaad, safflorpitjes aangevuld met in vele zaken verkrijgbaar wildzangmengsel. Ook op het gebied van groenvoer doet hij zijn naam eer aan. Vogelmuur, paardebloem, herderstasje, kruisjeskruid, melde, perzikkruid, etc., zijn zoal de soorten die ze graag opnemen. Verder eten ze in de herfst de bessen van lijsterbes en vuurdoorn en ook rozebottels. In het voorjaar zijn ze

verzot op ontluikende knoppen van vele soorten struiken. Ze verblijven bij ons in volières welke uiteenlopend van afmetingen zijn. De gemiddelde hoogte is 2 m. De kleinste volière is 1,75 m lang en 1 m diep; de grootste is 4 m lang en 3 m diep. In die volières verblijven geen andere soorten. Het is onze ervaring dat ze veel beter koppelsgewijs kweken dan in gezelschapsvolières. Ze maken dan geen ruzie met andere soorten over bijvoorbeeld hun territorium; de kweekkoppels zijn gemakkelijker samen te stellen, wat erg belangrijk is bij de kweek van kleurslagen; het voedsel komt daar waar het nodig is, namelijk bij het bewuste koppel en bovendien zijn ze dan ook veel beter te observeren en bestuderen.

Het is aan te raden om in de volière een dichtgroeende struik of heester te plaatsen zoals bijvoorbeeld vlier of een sterke conifeer. De volière kan het beste van boven worden afgedekt, de struiken groeien toch wel mits we ze maar regelmatig water geven.

Het popje is meestal de baas, de man heeft niet zoveel in te brengen. Is hij in broedstemming dan zingt hij uitbundig en houdt daarbij de staart wat omhoog en het kopje iets achterover. Als een grote fraaie vlinder toont hij al zijn moois aan de pop. De zon schittert op zijn gele pennen terwijl hij druk heen en weer vliegt. In al zijn enthousiasme neemt hij ook wat grassprietjes of ander nestmateriaal in de snavel. De pop zoekt onderwijl naar een geschikte nestgelegenheid. Alleen zij bepaalt die plaats. Heeft ze iets geschikts gevonden dan gaat ze aan de slag. Van planteworteltjes, sprietjes hooi, veertjes, mos, etc. bouwt ze een fors nest wat niet zó netjes wordt afgewerkt maar wel stevig genoeg is. De man beweegt zich als een vlinder door de volière, totdat de pop hem roept, zich als het ware neerhurkt en hem tot een paring uitnodigt. Hij is er dan als de kippen bij want paren doet hij kennelijk erg graag. Zelfs als de broedende pop van het nest komt tracht hij een paring uit te voeren hetgeen dan ook dikwijls plaatsvindt. Als de man soms wat té fel is, kan men hem, wanneer zijn eerste vrouwtje zit te broeden, nog een tweede pop erbij geven. In een kleine volière kan dit echter wel nadelen geven omdat de broedende pop haar metgezellin beslist niet in de buurt van haar nest zal dulden.

Groenlingen bouwen hun nest graag in een bosje brem of heide, maar ook in een kanariënestkastje of in een halfopen tropennestkastje, welke hoog in een hoekje van de volière moet hangen, echter niet tegen het gaas. Als het nestje klaar is hoeft men maar een of twee dagen te wachten op het eerste eitje dat lichtblauw van kleur is met wat roestbruine vlekjes. Vanaf het derde ei blijft het wijfje op het nest waar het door de man wordt gevoerd. Meestal zijn de 4 of 5 jongen gelijktijdig uit zodat we kunnen aannemen dat de pop eigenlijk pas goed gaat broeden wanneer het 4e of 5e ei gelegd is. De broedduur is 13 à 14 dagen.

Nestcontrole kan heel goed worden uitgevoerd. Men zal dan echter wel de pop opzij moeten duwen want meestal blijft ze gewoon zitten. Het voedsel voor de jonge groenlingen, waaraan de oudervogels wel tijdig gewend moeten zijn, is eivoer, schukje schelvis of kabeljauw dat ongeveer 5 minuten is gekookt,

isabel

opfokvoer van CeDe en gekiemd zaad. Dit alles goed door elkaar gemengd. Verder groenvoer, ook in gekiemde vorm, en droog voer zoals zonnepitten etc.

De huidskleur van de normale jongen is geelwit en de donskleur is witgrijs. Wanneer ze 6-7 dagen oud zijn kunnen ze worden geringd; ringmaat 2,9 mm. Als ze ongeveer 14 dagen oud zijn vliegen ze uit. Het aantal jongen dat wij gemiddeld per koppel kweekten bedraagt 10.

De mutaties die we bij de groenling kennen, ontstonden vrijwel allemaal in de vrije natuur en deze werden door verschillende kwekers onderkend en vastgelegd. Ze hebben dus niets te maken met bastaarderingen; het zijn zuivere groenlingen, maar met een andere kleur. De kleurslagen lutino en isabel vererven geslachtsverbonden. Het onderstaande schema geldt zowel voor isabel als voor lutino.

1. Lutino man x lutino pop geeft 100 % lutino jongen, mannen en poppen.
2. Lutino man x wildkleur pop geeft 50 % lutino popjes split voor wildkleur en 50 % lutino mannen.
3. Wildkleur man x lutino pop geeft 50 % wildkleur mannen split voor lutino en 50 % wildkleur poppen.
4. Wildkleur split lutino man x lutino pop geeft 25 % lutino mannen, 25 % wildkleur split lutino mannen, 25 % lutino poppen en 25 % wildkleur poppen.

5. Wildkleur split lutino man x wildkleur pop geeft 25 % wildkleur split lutino mannen, 25 % wildkleur mannen, 25 % lutino poppen en 25 % wildkleur poppen.

We hebben ondervonden dat het bovenstaande zuiver theorie is. We hebben gepaard een wildkleur man split voor isabel x isabel pop en bekwamen 7 jongen waarvan er slechts één isabel was.

De jonge mutanten zijn reeds direct na de geboorte te herkennen. Zo hebben lutino groenlingen lichte oogleden en spierwitte dons, de jonge isabellen hebben licht crème dons en crèmekleurige oogleden. De paring van lutinogroenlingmannen en het voeren van lutino-oudervogels aan hun jongen is niet zo goed als van de isabellen en de wildkleurvogels. Zowel de lutino- als de isabelgroenlingen zijn wondermooie vogels.

Bij veel kwekers en vroeger ook bij ons, was het een grote tegenslag om tijdens de rui vele met zorg grootgebrachte jongen binnen enkele dagen broodmager te zien doodgaan. Bij onderzoek kwam vast te staan dat dit aan darmstoornissen te wijten was. Na veel jaren van proberen zijn we er ons inziens in geslaagd om bijna zonder uitval de jongen door de jeugdruï heen te krijgen. Een van ons gaf, zodra de jongen zelfstandig waren, een preventief middel tegen coccidiosis aan hen, namelijk COXYL op basis van sulfachinoxaline Na en pyrimethamine. Tot nu toe, en we schrijven al eind september, zijn de vogels grotendeels door de rui en geen één dode vogel. Hoeveelheid: 2 ml per liter drinkwater en dit gedurende 4 dagen achtereenvolgend.

De ander van ons heeft drie weken nadat de jongen zelfstandig waren ESB3 toegediend. Dit ESB3 7 1/2 % is verkrijgbaar in zakjes en is voldoende voor 2,5 liter drinkwater. Dit middel is ook gedurende 4 dagen aan de vogels gegeven. Ook in dit geval geen enkele dode vogel. Beide middelen zijn bij de dierenarts te koop.

Dit artikel zouden we best nog wat uitgebreider kunnen maken, maar er zijn in dit nummer meerdere vogelsoorten die aan bod moeten komen. Wij hopen u echter een inzicht te hebben gegeven in een vogelsoort welke zeker de moeite waard is om gekweekt te worden. Het opbouwen van een eigen stam kleurslagen ligt voor elke liefhebber voor het grijpen. Men hoeft immers maar één split man of één isabel of lutino pop te hebben om zelf in enkele jaren tot een goede stam te komen. De prijzen van deze vogels zullen eenieder meevallen.

Nog één laatste advies. Ring uw vogels, want dit is werkelijk het enige bewijs van eigen kweek. We hopen echter wel dat alle kleurslagen van welke wildzangvogel dan ook straks het gehele jaar door vrij mogen worden vervoerd, want nogmaals, de kans is klein dat u er een in de vrije natuur tegenkomt of het moeten de twee isabelgroenlingen zijn die het aan een kat hebben te danken dat ze nu niet meer bij ons zitten en met zorgen worden omringd. Zij moeten zich weten te handhaven in hun door katten en gif bedreigde grote volière, de natuur.

isabel

De

mijn kweek met de turquoise- parkiet

door S. H. Carolus

Het valt mij op, dat er zo weinig kweekervaringen worden gepubliceerd over de toch zo prachtige en zachteardige turquoiseparkieten. Vandaar dat ik het waag om mijn ervaringen daarmee eens op papier te zetten.

Op 6 maart 1974 kocht ik een paar onverwante turquoiseparkieten, broed voorjaar 1973. Ze werden ondergebracht in een buitenvolière van 2 m lengte, 2 m hoogte en 1 m breedte, met een nachthok van 2 x 1 x 1 m. Deze volière was aangebouwd tegen de zuidelijke muur van mijn schuurtje. In de volière huisden tevens nog enige paren kanaries, een stelletje zebra-vinken en een paar chinese dwergkwartels. Voor het geval de turquoiseparkieten broedneigingen mochten krijgen, had ik zo hoog mogelijk tegen de muur in het buitengedeelte een eigenbouw broedhok opgehangen van 50 cm hoogte, 20 cm breedte en ook 20 cm diepte, binnenwerks gemeten en gemaakt van ongeverfd hout. Het vlieggat had een middellijn van plm. 5 cm en was aangebracht op het zuiden, op ongeveer 30 cm van onderen. Onder het vlieggat had ik aan de buitenzijde een latje gespijkerd en aan de binnenzijde vanaf het vlieggat naar beneden, een strookje volièregaas, om het in- en uitgaan te vergemakkelijken. In het blok had ik een laagje nat turfmolm van plm. 10 cm dikte gedaan en daaroverheen een laagje droog zaagsel van plm. 3 cm. Verder hingen aan de muur nog wat nestkastjes voor de kanaries en een berken broedblokje voor de zebra-vinken.

Mijn turquoiseparkieten toonden al spoedig belangstelling voor de voor hen bestemde nestkast. Zij inspecteerden deze beurtelings van binnen en van buiten en gingen regelmatig in en uit. Ik zag dat ze, als ze er uit kwamen, steeds wat zaagsel of turfmolm in hun snavel hadden en ik verkeerde dan ook in de blijde verwachting dat ze hun woning hadden geaccep-

teerd en bezig waren deze in te richten als kraamkamer.

Helaas, na enige dagen toonden zij geen enkele interesse meer voor dat broedblok, doch ging hun aandacht uit naar het kleine berkenblokje van de zebra-vinken. Ze probeerden toen steeds daar naar binnen te komen via het vlieggat, doch omdat dit gat veel te klein voor hen was, gelukte dit niet. Zij bleven echter hardnekkig volhouden en trachtten het vlieggat groter te knagen. De zebra-vinken, die zich van huis en haard zagen verdreven, namen toen maar bezit van het grote blok van de turquoiseparkieten en stouwen dit helemaal vol met nestmateriaal.

Nu had ik wel eens gelezen, dat turquoiseparkieten de voorkeur geven aan berkeblokken. Gezien hun hopeloze pogingen om in het berkenblokje van de zebra-vinken te komen, leek mij dit niet onwaarschijnlijk, hoewel ik mij niet in kon denken dat zij zoveel kennis van de verschillende boomsoorten zouden hebben. Of zou het soms de witte kleur van de berken zijn? Om dit te onderzoeken, schilderde ik de buitenzijde van het voor hen bestemde, doch versmakte broedblok wit, zodat het met wat goede wil wat op een berkestam leek, zij het dan op een rechthoekige. En jawel hoor, nadat ik de zebra-vinken eruit had gezet met hun meubilair en het blok weer als eerder had ingericht met nat turfmolm

en zaagsel, namen de turquoisines er bezit van. Eind mei 1974 zag ik de pop niet meer en zat de man regelmatig op het latje voor het vlieglat naar binnen te turen, zodat ik vermoedde dat er eieren waren. Toen ik een goede week later nestcontrole hield, zag ik inderdaad 5 spierwitte eieren in een kuiltje in het zaagsel liggen. Het popje zat zo vast te broeden, dat ik haar gewoon even opzij moest zetten om de eieren te kunnen zien. Op 30 juni 1974 hield ik weer nestcontrole en zag toen tot mijn verbazing nog maar 1 jong en 1 ei in het blok. 3 eieren bleken spoorloos verdwenen te zijn. Waar deze zijn gebleven weet ik nog niet, temeer daar ik geen ratten of muizen in mijn volière had. Dat ene jong groeide voorspoedig op tot een prachtige pop, terwijl het andere overgebleven ei niet uitkwam, hoewel er wel een volgroeid jong in zat, doch dood. Geen al te best resultaat dus voor de eerste keer. Begin augustus 1974 waren er weer eieren. 4 stuks deze keer. Hiervan kwamen er drie uit, terwijl het vierde onbevrucht was. Al veel beter dus dan het eerste nestje. Om ze niet te veel uit te putten, heb ik ze dat jaar verder geen gelegenheid meer gegeven om te broeden.

Ik heb de ouders verder de gehele winter en het voorjaar 1975 gewoon bij elkaar gelaten in de volière en half april 1975 hetzelfde broedblok op dezelfde plaats opgehangen. Het eerste ei was er toen op 9 mei, waarna er nog 3 bijkwamen. De uitkomst van het eerste jong was op 8 juni 1975. De andere eieren kwamen in volgorde van het leggen, steeds een dag later uit, zodat de oudste al veel en veel groter was dan de laatste, toen deze uit het ei kroop. Voor turquoisines is dit echter geen enkel bezwaar, want alle jongen groeiden voorbeeldig op. De eerstgeborene vloog uit op 5 juli 1975 en de andere één of meer dagen later, al naar gelang waarop zij het levenslicht aanschouwden.

Dat jaar gingen zij verder niet meer tot broeden over. Wat daarvan de reden kan zijn, weet ik niet. Dit jaar, 1976, hebben zij echter bijzonder goed hun best gedaan, en brachten zij tot dusverre 9 jongen groot, namelijk een nest van 5 en een nest van 4. In het eerste nestje hadden ze 6 eieren, maar 1 daarvan was onbevrucht. Dit jaar had ik in plaats van nat turfmoes en droog zaagsel, vochtig mos in het broedblok gedaan, dat ik in het bos had verzameld.

Het ringen van de jongen deed ik op de zesde dag na hun geboorte. Veel speling heeft men hierbij niet, omdat de pootjes eerder nog te klein zijn, maar door de snelle groei kan het ook niet veel later.

Als voedsel krijgen mijn turquoisines gemengd zaad voor grote parkieten, dat ik kant en klaar koop bij een zaadhandel, veel groenvoer, v.n. vogelmuur, fruit (appel vooral), onkruidzaden (paardebloemenzaad, weegbreezaad en graszaden), liefst halfrijp zelf geplukt, anders gedroogd gekocht. Verder zo nu en dan een sneetje in water geweekt bruinbrood en, als er jongen zijn, opfokvoer voor grote parkieten, klaar gekocht.

Dit waren dan mijn ervaringen met de turquoisineparkiet, tot nu toe. Ik ben vast van plan er mee door te gaan, want het zijn niet alleen prachtige vogels van kleur, maar zij zijn ook bijzonder lief en zacht-aardig voor andere vogels.

IMPORT - EXPORT

Grootste in- en uitvoerbedrijf in België. Alle soorten tropische vogels, Parkieten, Aapjes, grijze Papegaaien, groene Papegaaien, Lorries, enz.

Prijslijsten enkel voor handelaars, tevens verkoop aan particulieren.

Openingsuren: alle dagen van 9 tot 17 uur.

Vrijdag, zaterdag en zondag van 9 tot 12 uur

"VERAKA"

Specialiteit in tentoonstellingskooien voor pelsdieren, pluimvee en vogels - Voorfronten in alle maten - Tevens opvouwbaar kooien voor honden, katten, duiven, papegaaien etc.

Bondskooien - Hooiruiven - Voerbakjes

Alles gepuntlast - 100% service.

"VERAKA"

Markstraat 17 - Telefoon 01693 - 1448 Terheijden N.Br.

EDELCEMIE B.V. PANHEEL

vecht voor een schoner milieu

Fabriceert: NEOFLEX-E-3-X, de beproefde frisse INSECTENDODENDE verf voor uw hokken, volière, broednesten etc. Het gebruik van insecticide is 100x minder.

Nu ook verkrijgbaar via uw vereniging

NEVEX het nieuwe spuitmiddel op basis van Pyrethrum. Niet schadelijk. In flessen van 1 liter.

Bel ons op:

telefoon 04747-1469 of 04747-1867

BEKERS, MEDAILLES, STANDAARDS, VAANTJES en vele andere artikelen koopt u tegen SPOTPRIJZEN bij

OOSTERBEEK's SPORTPRIJZEN

Industrieterrein „De Kronkels”

Bunschoten - Telefoon 03499-1871

Nederlands grootste en goedkoopste fabriek van sportprijzen

Gratis catalogus - Ook zaterdag geopend van 9.30 tot 12.30 uur.

ysel

De

kweeklust te voort- huizen opende nieuw eigen clubgebouw

Exterieur

Op 9 oktober jl. was het dan zover, onze afdeling Voorthuizen, de vogelvereniging „Kweeklust“, vierde de feestelijke opening van zijn clubgebouw. Daags nadat hun erevoorzitter de heer A. Vonhof zijn 79ste verjaardag had gevierd, trad hij voor het voetlicht om uit handen van burgemeester J. C. Aschoff de sleutel in ontvangst te nemen en de toegang tot het fraaie gebouw te ontsluiten.

Het gebouw is er door de leden zelf neergezet, het materiaal werd door de gemeente betaald. Reden voor voorzitter W. H. van Beek om diens dankbaarheid jegens de gemeente niet onder zitstokken of nestkasten te steken. „We zijn erg blij voor wat de

Interieur

gemeente en de commissie vrije tijd voor ons heeft gedaan, anders hadden we dit nooit kunnen verwezenlijken“, aldus de heer Van Beek. De gemeente heeft bijna 11.000 gulden aan materialen uitgegeven. Overigens was voorzitter Van Beek niet alleen de gemeente dankbaar maar zijn erkentelijkheid ging ook uit naar de vele leden die uren van hun vrije tijd hebben opgeofferd om het clubhuis te bouwen. Onder de leden bevinden zich metselaars, schilders, timmerlieden, elektriciëns en allen hebben hun steentje bijgedragen. Wanneer men het werk had moeten laten doen door „vaklieden“ zou het onbetaalbaar zijn geweest.

De Voorthuizense afdeling, waarin overigens ook

Voorzitter Van Beek tijdens zijn toespraak

kwekers uit Barneveld en Hoevelaken zitten, werd op 12 januari 1960 opgericht. Een van de oprichters was J. Nijman, die samen met de heer A. Vonhof de eerste activiteiten ontplooiden. Nijman heeft er voor gezorgd dat er gang in de vereniging kwam. Nog steeds zit die gang er goed in, wat mede ook blijkt uit het gestadig groeiende ledental.

Het clubgebouw krijgt de afdeling de eerste 5 jaar gratis in beheer. Daarna moet aan de gemeente een nog nader te bepalen bedrag worden betaald. De voorzitter vertelde nog dat men aanvankelijk de bedoeling had zelf iets te bouwen, maar toen zij het gemeentebestuur schreven of zij aan een stukje grond geholpen konden worden, volgde een uitnodiging om eens te komen praten en van het een kwam het ander.

Burgemeester J. C. Aschoff overhandigt de sleutel aan erevoorzitter A. Vonhof

Het spreekt voor zich dat de afdeling zich de koning te rijk voelt. Met recht kunnen zij trots zijn op het bereikte resultaat. In onze kringen komt het tot op heden slechts sporadisch voor dat een vereniging een eigen clubgebouw heeft.

Er wordt wel eens gekscherend gezegd dat de bond geld zat heeft, dat ze steenrijk is. Veelal beweren dan insiders dat er tal van verenigingen zijn die,

De receptie

usel

verhoudingsgewijs, veel en veel rijker zijn. Dat is echt zo en de bond kan zich daar ook best gelukkig mee prijzen. Hoe beter er de verenigingen voor staan, des te meer goed werk kunnen ze doen. We zijn er dan ook van overtuigd dat de afdeling Voorthuizen een succesvolle periode tegemoet gaat en dat er vanuit hun clubgebouw veel activiteiten ontlooid zullen worden.

Wij feliciteren onze afdeling van harte met het bereikte resultaat en tevens gaan onze welgemeende complimenten uit naar hun gemeentebestuur die hun deze unieke mogelijkheid heeft gegeven. Kijk, op zo'n moment kun je vinden dat je belastingcentjes goed worden besteed. Houden zo!

begrip voor elkaar

Zet de klok geen 100 jaar terug, schreef enige maanden geleden een vogelwetcontroleur in „Het Vogeljaar”. Hij schreef dit naar aanleiding van mijn artikel „Vinken vliegen in en uit”, hetgeen u ook kunt lezen in „Onze Vogels” van augustus jl. In genoemd artikel beschrijf ik mijn ervaringen met enkele vinken met beschadigde pootjes. De heer G. v. d. Brink schreef: „Het is mij bekend, dat vinken, die in gevangenschap verkeerd hebben, wel weer terug willen naar de vleespotten van Egypte, daar zij na gevangenschap, vooral bij vorst e.d., zich na vrijlating moeilijk in de vrije natuur kunnen handhaven. Verwondingen of wratjes tonen dan ook aan, dat die dieren in gevangenschap verkeerd hebben.”

Genoemde vinken kwamen in de winter van 1972-1973 bij mij binnenvliegen en ik heb ze met hun beschadigde pootjes asiel gegeven om ze op die manier door de winter heen te helpen. Vogels en dieren, die buiten in de natuur gewond zijn geraakt, zoeken heel vaak de mens op om voedsel en hulp te krijgen. Deze vinken waren niet in gevangenschap geweest en de bewering van de heer v. d. Brink, dat de wratjes een bewijs waren van gevangenschap, is in dit geval niet juist.

Natuurlijk betreurt ik de methodes, die worden gebruikt om vogels te vangen. Maar excessen komen ook voor bij de sportvisserij, want wanneer een vis aan de haak evenveel kabaal zou maken als een eend aan de haak, was het met de sportvisserij spoedig gedaan. Toch vindt iedereen het normaal, dat er viskwekerijen zijn om de sportvisser aan de gang te houden. Hoeveel vogelleed is er niet ontstaan door loodkorrels in de lichamen van eenden, fazanten, patrijzen e.a. en toch mogen de heren door blijven schieten.

Het is bekend, dat het vogelleven, dat wij dagelijks ontmoeten, veel aan verscheidenheid van soorten heeft ingeboet, ook is het bekend, dat er nog nooit vogelsoorten zijn uitgestorven door toedoen van vogelliefhebbers. Want juist de echte vogelliefhebbers stellen alles in het werk om met hun vogels te kweken. Reproductie is het doel van vogelliefhebbers.

Vernietiging, dood en veel leed komen voor rekening van de sportjagers en sportvissers, onnaden-

kende vogelfotografen, lawaai, biotoopvernietiging, bestrijdingsmiddelen, hoogspanningskabels, recreatie enz., enz.

Maar toch krijgen de vogelliefhebbers de schuld; dit is niet eerlijk en verdient herziening van de mentaliteit. Het is toch abnormaal, dat juist die groep, die voor reproductie van de vogels zorg draagt en hun gedrag observeert, zo gediscrimineerd wordt.

Het is een bekend feit, dat de motieven, die de wetgever ertoe brachten om het oogsten van vogelpopulaties te verbieden, achterhaald zijn door de wetenschap! Binnen de kringen van „Vogelbescherming” wil men ook naar een eerlijker en realistischer benadering van dit probleem, waarbij een wetenschappelijke argumentatie moet dienen om tot een oplossing te komen. Bovendien is het besef, dat men niet ongestraft ongelimiteerd kan oogsten van de natuur, langzamerhand gemeengoed geworden, ook onder de mensen, die gaarne vogels in hun volière houden, aldus de heer A. Timmerman te Harderwijk.

Vogels houden en kweken is al zo oud als de mensheid zelf en de Vogelwet 1936 is niet gemaakt omdat er vogels in kooien en volières gehouden werden, maar omdat de deftige dames zo nodig hun hoeden moesten versieren met veren en hele vogelhuiden en nu, in een tijd van overbevolking, wil men alleen de vogelliefhebbers hun vrijetijdsbesteding afnemen. Zijn zij dan minder waard dan sportjagers en sportvissers?

En als de heer G. v. d. Brink ervan overtuigd is, dat losgelaten vogels zich moeilijk in de „vrije natuur” kunnen handhaven, waarom mogen dan de 700 vogelwetcontroleurs volières openbreken en kanaries en andere volièrevogels loslaten ten prooi aan katten, vergiften, etc.? BEGRIP VOOR ELKAAR WORDT HOOG TIJD!!!

A. van Beek.

vogels in de winter

't Roodborstje tikt tegen het raam en het zingt: „laat mij erin, laat mij erin”. Dit versje is een duidelijke illustratie van het feit dat in strenge winters veel vogels hun gebruikelijke schuwheid verliezen en zich alleen nog maar bezighouden met het zoeken naar voedsel. Zodra het flink gaat vriezen en er een dik pak sneeuw ligt, zijn de meeste voedselbronnen niet meer toegankelijk voor vogels en strenge winters eisen een zware tol van de vogelstand. Er zijn verschillende manieren waarop wij mensen de vogels wat kunnen helpen om de moeilijke tijd door te komen. Het inrichten van een voedertafel is een dankbaar werkje, wat ons tevens de gelegenheid biedt een aantal vogels goed te zien te krijgen. Op de voedertafels leggen we brood, een gekookte aardappel, terwijl een rotte appel door de merel erg gewaardeerd wordt. Bij langdurige vorst kunnen vogels ook geen water meer vinden, dus een bakje met drinkwater hoort er ook bij. In Nederland bestaat een Nationaal Comité Wintervoeding Vogels (Prinses Margrietstraat 40, Den Haag), dat zich bezighoudt met een meer georganiseerde wintervoeding. De vogelbescherming geeft een brochure uit met nuttige weken over de wintervoeding voor vogels.

mijn kweek met phaeo lutino ivoor schimmel

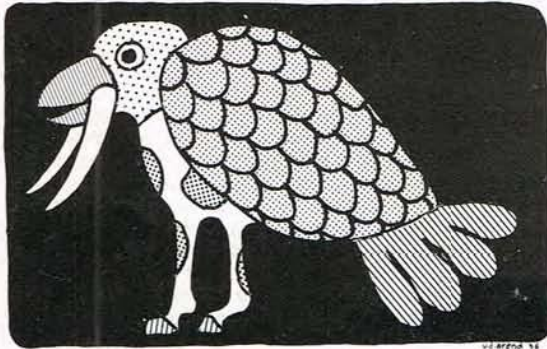
Ja, een mond vol voor een zo'n kanarie. Al de benamingen van die nieuwe kleuren gaan me eigenlijk een beetje boven mijn pet.

De ontwikkelingen van de laatste jaren hebben er toe geleid dat er steeds meer kleurkanaries komen met rode ogen. De meest bekende zijn die welke onder de verzamelnaam ino-groep zijn ondergebracht. Bij deze groep, waar sprake is van duidelijke beletting van het eumelanine, kunnen twee kenmerkende typen worden onderscheiden. Bij een van deze typen is er sprake van een bruine marmering en al die vogels horen thuis in de groen- of bruinserie.

Het is heel merkwaardig, als je de jonge vogels ziet zijn mannen en poppen nauwelijks van elkaar te onderscheiden. Tijdens de rui komt dan het schubpatroon voor de dag. Zit er in die vogels ook de ivoorfactor gekweekt dan worden het schitterende exemplaren. Ik had ze al eerder gezien, zowel bij verschillende kwekers als op de tentoonstellingen. Ik vond ze prachtig en zouden best in mijn kwekerij passen. Ja, en dan ga je op verkenning uit en tracht dergelijke vogels aan te kopen. Het is mij gelukt, ik schafte mij twee groene kanaries aan welke split voor ino waren. De man was bovendien nog split voor ivoor, hetgeen mij later tijdens de kweek bleek.

Het eerste jaar kweekte ik een Phaeo Lutino man uit dat koppel welke ik het daarop volgende jaar terug paarde aan zijn moeder. Het gelukte en daardoor kreeg ik een nieuwe aanwinst, een phaeo lutino ivoor schimmel. Een vogel dus met rode ogen. Dat deze typische vorm van pigmentatie zich alleen kan ontwikkelen bij de ongemuteerde phaeomelanine, dus bij de groene, is als volgt te verklaren. Doordat de inofactor belemmerd wordt door zwart en bruin krijg je een schubvormig effect en daar gaat het juist om. De donskleur geeft aan waar ze uit komen, bij de groene is dat zwart-grijs, bij de bruine zien we licht bruine dons. Bij de poppen komt het schubpatroon beter tot zijn recht dan bij de mannen. Ik vind het in één woord pracht vogels.

W. Heester, Alblasterdam.

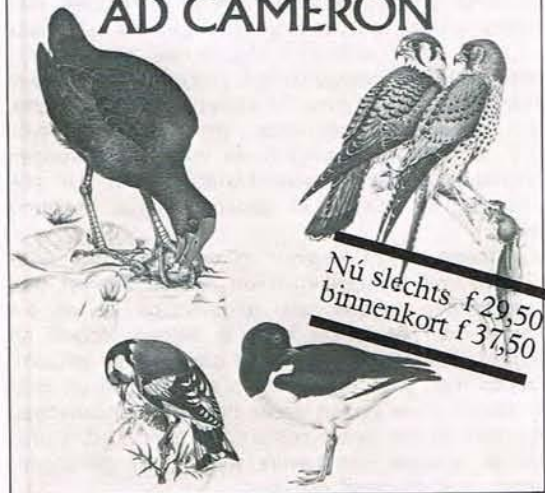
550

Het mooiste vogelboek sinds jaren!

Elsevier

De Wereld van de Vogels

CHR. PERRINS
AD CAMERON

Als u dit boek in handen hebt, kunt u 't niet meer terugleggen.

Nooit is de vogelwereld zó knap weergegeven als in de **meer dan 1500 kleurenafbeeldingen** van de Nederlandse kunstenaar **Ad Cameron**. Hij tekende de vogels vanuit het veld, waarbij hij hen 'betrapte' in hun territorium, bij het baltsen, in hun vlucht of bij het verenpoetsen. De glasheldere, boeiende toelichting van de bekende Engelse ornitholoog dr. **Christopher Perrins** vormt met de afbeeldingen één geheel. Groot formaat, 160 blz. in vierkleurenband. **Laat u het prijsvoordeel niet ontgaan!** Verkrijgbaar bij elke boekhandel en dieren-specialzaak.

Een uitgave van Elsevier

als uw dier u lief is.

kent u de juiste verhoudingen?

de waarde van uw liefhebberij wordt gemeten naar de behaalde resultaten. belangrijk is de huisvesting en verzorging van vogels - daarbij een goede voeding.

dat zijn de eerste stappen naar succes! dan wordt het letten op de verhoudingen: kleur - tekening - grootte - vorm - bevedering.

elke vogelsoort eist een aangepaste verzorging en voeding.

witte molen heeft aangepaste voeders. vandaar dat reeds jarenlang uw vogels op de bondskampioen met witte molen produkten worden gevoederd.

't is maar dat u het weet!

Witte Molen B.V. - Moleneind 2 - Meeuwen (N.Br.)

korte berichten

Vogelslachtoffers

In het novembernummer, op pagina 491, heeft u kunnen lezen dat hoogspanningsleidingen de oorzaak zijn van de vroegtijdige dood van talloze vogels. Het is goed te weten dat ook het snelverkeer enorme aantallen vogelslachtoffers vergt. Enige tijd geleden is er een rapport gepubliceerd over de aantallen en soorten dieren die door ons snelverkeer worden gedood. De initiatiefnemers van het 28 maanden durende onderzoek hebben met behulp van medewerkers, de slachtoffers over een wegvak van 170 kilometer geteld. De resultaten zijn ontstellend. Bijna 21.000 vogels, amfibieën, reptielen en zoogdieren, waaronder 450 huisdieren als honden en katten, werden het slachtoffer van ons nationale vervoermiddel de auto. Naast 816 wilde eenden, 225 uilen, 1597 egels, 1068 konijnen en 1500 spreeuwen, telde men onder meer ook 2 ijsvogels. Werkelijk, het is schrikbarend en dan te bedenken dat deze cijfers maar van een betrekkelijk klein stukje snelweg bekend zijn. Hoeveel zou het totaal zijn? Onvoorstelbaar!

Diefstal

In de vroege ochtenduren van 15 november jl. hebben een of meerdere inbrekers hun slag geslagen bij BOGENA in Waalwijk. Kennelijk goed op de hoogte met het artikelenpakket van die onderneming, hebben de dieven zich beperkt tot het ontvreemden van de totale voorraad **Intensief**, met een waarde van f 20.000,—. Het behoeft geen betoog dat de directie van Bogena bijzonder geïnteresseerd is in goedkope aanbiedingen Intensief, zowel bij de handel als bij particulieren, aangezien de dieven deze hoeveelheid onmogelijk voor eigen gebruik kunnen hebben gestolen.

Tweelingen

Naar aanleiding van het stukje Tweelingen bij vogels, op pagina 377 van het septembernummer, laat J. A. Simonse, Brouwerijstraat 56 in Sint Jansteen ons weten dat hij dit verschijnsel ook bij kanaries heeft ervaren. Een van zijn oranje-rood isabel poppen had op een gegeven moment 6 eieren waarvan één ei opmerkelijk groter was dan de overige vijf. Nadien bleek dat er in dat grote ei twee jongen zaten. Ondanks dat deze beide jongen kort na het uitkomen zijn doodgegaan, blijkt onze veronderstelling dus wel juist te zijn.

Vezelplaat

Al eerder hebben we u gewezen op de nare eigenschappen van vezelplaat, ook wel spaanplaat genoemd. Het is erg fijn materiaal en je kunt er geweldig mee werken; alleen, de bijverschijnselen hebben vaak nare gevolgen, zeker voor onze vogels. Voor het fabriceren van dergelijke platen wordt een lijmverbinding gebruikt welke bepaalde gassen vrijlaten. Deze gassen werken prikkelend op de ogen en de vogels zijn daar bijzonder gevoelig voor. De uitwerking kan vaak erg lang duren. Ons lid H. C. Cozijn, Valkstraat 6 in Lisse, had ook met dit euvel te kampen. Hem werd geadviseerd de platen met een **goed afsluitende verf** te behandelen. Bij verdere informatie bleek hem dat een **muurverf op waterbasis** veel beter afsloot dan een muurverf op terpentinebasis (latexverf). Nadat hij het gehele interieur van zijn vogelverblijf met bedoelde muurverf had geschilderd bleek het resultaat verbluffend. Binnen twee dagen was er geen vogel meer die nog enige irritatie op de ogen had.

Kalenders 1977

De kalender 1977 is totaal uitverkocht. Gelieve GEEN BESTELLINGEN meer op te geven.

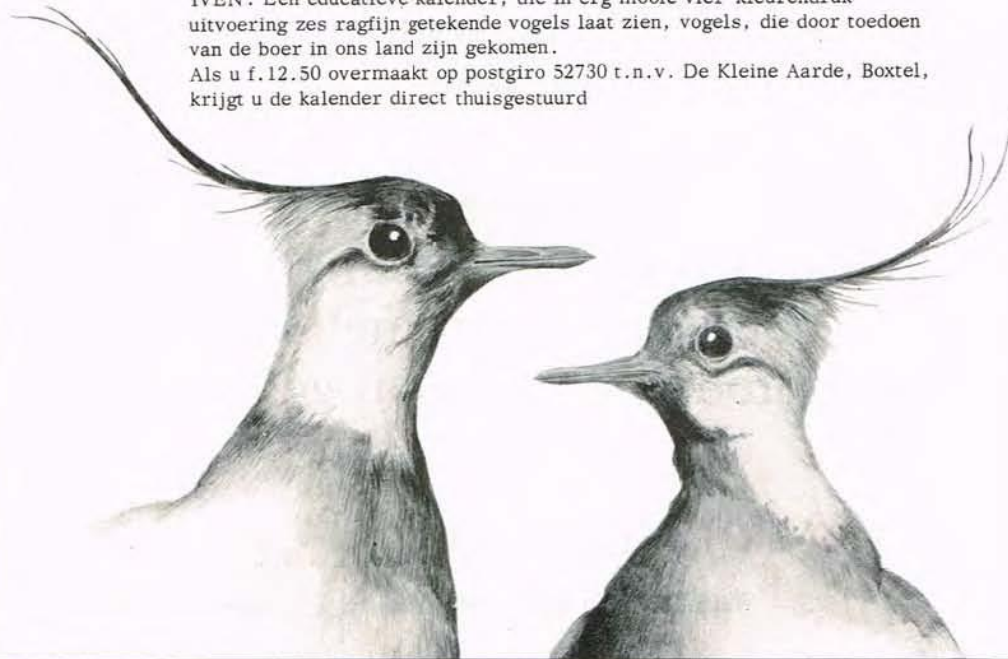
1977

VOGELS IN HET BOERENLAND

1977

Binnenkort verschijnt de nieuwe Kleine Aarde-kalender! Ditmaal een werkstuk van DKA-tekenaar TEO VAN GERWEN met teksten van WILLEM IVEN. Een educatieve kalender, die in erg mooie vier-kleurendruk-uitvoering zes ragnijf getekende vogels laat zien, vogels, die door toedoen van de boer in ons land zijn gekomen.

Als u f. 12.50 overmaakt op postgiro 52730 t.n.v. De Kleine Aarde, Bostel, krijgt u de kalender direct thuisgestuurd

beplanting in en om de volière

onze tuin

De wintermaanden zijn bij uitstek geschikt om de bomen en heesters een goede snoeibeurt te geven. De sapstroom staat dan nagenoeg stil zodat er weinig of geen schimmels de bomen en struiken kunnen aantasten. Om nu vanaf een afstand te zeggen wat er precies aan uw bomen moet gebeuren, is onmogelijk dus geef ik wat algemene richtlijnen.

De voorjaarsbloeiers, zoals Forsythia en Ribes, laten we rustig staan want op het hout dat ze dit jaar gevormd hebben krijgt u volgend voorjaar de bloei. De vlinderstruik of Budleia is ook een uitzondering, deze snoeien we niet eerder dan februari. Ze bloeien op eenjarig hout zoals de rozen, dus op twijgen die in hetzelfde jaar gevormd zijn.

Dan nu de overige bladverliezende heesters. Deze kunnen we wat het snoeien betreft gelijk behandelen.

Het is eigenlijk heel gemakkelijk. U moet zorgen dat u een jonge groeiachtige struik houdt en daarom halen we ieder jaar of om de 2 jaar als het een langzame groeier is, de oudste takken weg. Dit zijn meestal de dikste en meest verhoutte takken. U moet er wel voor zorgen dat ze vlak boven de grond worden afgezaagd, dan komen de nieuwe scheuten uit de grond en houdt u een mooie struik en geen knotwilg zoals we zo vaak in veel tuinen van zelf-snoeiers zien. Snoeit u wel met een behoorlijke snoeizaag en mishandel de bomen en struiken niet met een timmermanszaag, want die zijn er niet voor gemaakt. Het wordt dan meer breken dan zagen en krijgen we ruwe wonden waarop de verschillende schimmels dan weer de kans krijgen om uw boom of struik te vernielen. We komen nu bij de bomen. De vormsnoei, zoals die vroeger werd toegepast, gebruiken we nu alleen nog maar bij de leibomen. Alle andere soorten laten we groeien zoals de boom wil en niet zoals wij willen. Hierop zijn wel enkele uitzonderingen, bijvoorbeeld wanneer de ene tak over de andere schuurt. We zagen dan de bovenste tak weg. Hangt een boom te laag naar uw zin, dan zagen we er een hele etage onder af en niet één tak anders raakt de boom uit evenwicht en kan met een flinke storm omgaan. Als de boom nog geen 4 meter is halen we ook nog de eventuele dubbele kop weg. De sterkst groeiende kop laten we staan. Boven de 4 meter weet de boom het meestal zelf wel te regelen. Ook hier gebruik maken van goed gereedschap. Dekt de wonden af met een speciaal soort boomverf, het zogenaamde lakbalsem. Dit sluit

de wonden meteen af zodat er geen schadelijke invloeden van buiten de boom kunnen beschadigen. Ook bevordert het een snellere overgroeiing van de wonden. Er zijn een paar soorten, zoals de berk en de esdoorn, die men beslist vóór januari moet snoeien. De sapstroom van deze soorten komt namelijk al weer vroeg op gang. Als men later snoeit bestaat de kans dat de boom gaat bloeden en de wonden openblijven met alle gevolgen van dien.

Zo, dit was dan ons snoeipraatje. Ik ben nu het hele jaar rond geweest met de meest voorkomende werkzaamheden in de tuin. Het komende jaar wilde ik besteden aan meer speciale onderwerpen. Hebt u ideeën of vragen, dan gaarne via het bondsbureau. Ik wens u een goede jaarwisseling en tot 1977.

J. T. van Hartkamp

salvia

De hier afgebeelde *Salvia sclarea turkestanica*, ofwel scharlei of muskaatsalie, is een tweejarige plant, die een hoogte van 1 m. kan bereiken. Het is een effectvolle plant welke veel zon verlangt.

Ze laten zich gemakkelijk zaaien. De zaaitijd is juni. Vóór de winter vormt zich een bladrozet. Tijdens het najaar kan men de jonge planten het beste uitzetten in de volle goed doorlatende grond, tijdens de winter met takken of iets dergelijks beschermen en afdekken.

Bogena helpt mensen dieren helpen

Zo blij als een vogel in de lucht met Bogena produkten voor vogels.

Vrij in de lucht of in een voliëre... onze gevederde vrienden verzorgt u het best met speciale Bogena produkten. Kanaries, papegaaien, duiven, parkieten of welke vogel u ook maar bezit, u kunt vertrouwen op Bogena!

Kanarie kernvoeder: Opfokvoeder voor jonge vogels. Krachtvoer in de rusttijd. Voor kanaries en tropische zaad- en insektenetende vogels. Bevat alle bestanddelen die onmisbaar zijn voor jonge vogels en die oudere vogels in optimale konditie houden. Kortom: eiwitten, koolhydraten, vetten en vitamines in de juiste verhouding.

Universeel voeder: Voor alle insektenetende vogels zoals b.v. japanse nachtegalen, schamaalijsters, kardinalen, brilvogels etc. Bevat gedroogde insekten.

Parkieten kernvoeder: Hoogwaardig opfokvoer, dat gemakkelijk wordt opgenomen. De hoge eiwitverteerbaarheid (96%) geeft garantie voor krachtige en gezonde vogels.

Vraag de gratis folder over alle Bogena vogel-produkten!

bogena

Bogena b.v., Sluisweg 2, Waalwijk.

Bogena produceert o.a. genees-, verzorgings- en voedingsmiddelen voor honden, katten, konijnen, hamsters, duiven, vogels, vissen en vele andere dieren.

ECHT, ZE PROEVEN HET ...

ZE WILLEN NIET ANDERS

en het betere zit niet altijd in een hogere prijs

**V.V.R. VOGELVOEDERFABRIEK
KONINGINNELAAN 104
RIJSWIJK Z.H.
TELEFOON (070) 98 34 02**

VITALE VOGELS - OPTIMALE KWEKRESULTATEN - NATUURLIJKE KLEUREN

(in de praktijk bewezen)

Gun uw vogels **zonlicht** uit het stopkontakt.

TRUE-LITE de enige - gepatenteerde - buislamp met het volledige zonnenspectrum, incl. het heilzame ultra-violet.

HARTEVELD HOOS & HEIJERMANS B.V.

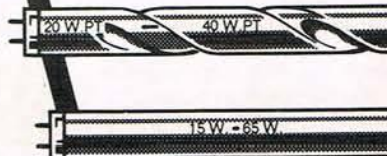
Mathenesserlaan 299
Tel. 010 - 77 46 88
Rotterdam

Levering via de handel

TRUE-LITE

past in standaard armaturen

Watt	lengte in cm
15	45
20	60
30	90
40	120
65	150
+ 20 PT	60
+ 30 PT	90
+ 40 PT	120

+ PT = getordeerde uitvoering met grotere lichtopbrengst bij gelijkblijvend stroomverbruik.

„ANIMALI”
INTERNATIONAAL VOGEL- EN APENPARK
POSTBUS 291 - ROOSTENLAAN 303
TELEFOON 040-113738 - EINDHOVEN

**STEEDS VOORRADIG EEN
RUIME COLLECTIE TROPISCHE
EN ANDERE PARKVOGELS**

Vraagt onze uitgebreide nieuwe prijslijst

Vogelliefhebbers bezoekt ons park!
Verkoop ook gedurende het weekeinde!

VOGELHANDEL REIN van der VEEN, GOOR

Kanarie man	17,50 pst	
Kanarie pop	8,- pst	
Kan. roodintensief man	25,- pst	
Kan. roodintensief pop	20,- pst	
Kan. roodschimmel man	25,- pst	
Kan. roodschimmel pop	17,50 pst	
Kanarie roodagaat man	25,- pst	
Kanarie roodagaat pop	17,50 pst	
Kanarie roodisabel man	25,- pst	Vraag uitgebreide prijslijst
Kanarie roodisabel pop	17,50 pst	
Kanarie roodbrons man	25,- pst	Verzending onder rembours.
Kanarie roodbrons pop	17,50 pst	
's Maandags de gehele dag gesloten.		
's Zondags van 09.00 tot 13.00 geopend.		

Eerste klas Engelse import postuurkanaries.
o.a. glosters, borders, norwichs en Yorkshires. Tevens kleurkanaries, parkieten, tropische vogels en vruchten- en insectenetters. Zaterdag tot 16.00 uur, andere dagen volgens afspraak. **DE VOGELSPECIALIST, Import-Export, Panweg 66, Zeist, tel. 03404-18276**

T.T. KOOIEN. Kanaries, parkieten, grote parkieten, tropen, compleet met fronten. Ook in bouw pakket, tevens te koop broedkooien. **B. Frazer, Dr. Arienstraat 39, Uift, tel. 08356-3092.**

KEURMEESTERS
De navolgende keurmeesters zijn telefonisch bereikbaar:
H. W. J. v. d. Linden (grasp.) 077-26482; A. J. Fitters (kleurkan.) 04160-37655; J. C. Venus (kleurkan.) 076-810125.

OVERLEDEN
C. Bach, Purmerend; J. v. d. Nieuwenhof, Nuenen; D. Mentzj, Oud Vossemeer; A. Korver, Alkmaar; H. H. J. Peters, Bemmel; B. Drost, Leersum; A. J. H. Hogedoorn, Soesterberg; B. Eerens, Sellingen; L. P. M. Beerenhout, Coevorden; A. Broos, Oudenbosch; J. Malipaard, Leimuiden; A. W. F. Feskens, Prinsenbeek; J. Nords, Oude Pekela; H. Geldermans, IJmuiden.

wij wensen u
fijne kerstdagen
en een goede
start in 1977.

een goed begin
van een nieuw
vogeljaar zou
kunnen zijn een
bezoek aan
VOGEL '77

INHOUDSOPGAVE JAARGANG 1976

ALGEMEEN

- 15 Een goed jaar
35 Selectie
42 Afd. Woerden
87 Maak ze tam
133 Wat zag ik
159 Vibramycin
175 Friese Flora
230 Dierenpark Wassenaar + 248-297-348-472
250 Spreekwoorden en gezegden
267 Verveling
270 Papegaaien fokken
273 Ethologie
278 Zomaar een winterse dag
282 Opleiding dierenverzorger
329 Vogels op vreemde plaatsen
353 Moeilijke opgave
360 Wat voor nut heeft het
377 Tweelingen
381 Adoptie
384 Vervoerkoffer
407 Ervaren met prachtvinken
446 Waarom vallen vogels niet
448 Voederautomaat
450 Vogelbescherming
304 Vogelwet
294 Vogeltrek + 331-380
473 Wildzang en abortus
476 Onze hobby
491 Vogelslachtoffers
495 Kent u de kweker
519 Schoolgaande kanaries
548 Afd. Voorthuizen
549 Begrip voor elkaar
549 Vogels in de winter
75 Agapornis roseicollis *
488 Alexanderparkiet, -grote *
361 Appelvink *
536 Auroraastrilde *
214 Bastarden
19 Belangrijke mededelingen + 39-70-86-94-109-114-126-181-190-203-209-234-246-268-283-304-315-361-403-406-456-463-490-510-552
434 Boekbespreking
54 Bondskampioen + 504
10 Buitengebeuren + 78-128-176-196-274-303-356-404-452-500-542

BEPLANTING

- 17 Vuurdoorn *
92 Rode Ribes *
137 Sering *
189 Fothergilla *
200 Viburnum *
260 Vinca minor *
296 Cornus Alba *
340 Lysimachia *
397 Kalmia *
445 Lonicera *
484 Aucuba *
553 Scharlei *
324 Baardvogel, -roodkop *
31 Barrabandparkiet + 532 *
383 Barmsijs
309 Bichenow-astrilde *
517 Blauwfazantje *
392 Blauwkoprotslijster *
113 Blauwvleugelparkiet *
220 Blue Bonnetparkiet *
256 Boomvalk
301 Bourkesparkiet *
31 Brilvogels + 532 *
355 Buizerden
474 Capuzensijs
104 Chinese dwergkwartel *
482 Chinese spoorkeoekoek
203 Diamantduifje
496 Diamantvink *
421 Dolksteekduif *
173 Driekleur papegaaiamadine *
292 Dwergooruil *
52 Edelpapegaaien *
485 Edalzanger *
184 Elegantparkiet, -lutino *
71 Fazant, -Edward *
383 Frater

GRASPARKIETEN

- 18-80-262-295-338-386
487 Gans, -grauwe
533 Geelbuikortolaan *
233 Geelstuitedelzanger *
420 Glansspreeuwen *
63 Gorzen
518 Goudbuikebulbul
124 Goudamadine
29 Groenling *
544 Groenling mutaties *
225 Groenpootruiter
167 Grondeleenden
422 Grijs paapje
101 Halsbandparkiet *
24 Helmkaketoet *
163 Honingvogels + 210-269-351-424 *
221 Indigovink *
27 Japanse meeuwen
69 -roodbruin *
178 -gefriseerde
337 -mokkbruin *
444 -lichtbruin crèmevleugel *
483 -wit
41 Japanse nachtegaal *
440 Karozijsnastrilde *
446 Kakariki's
100 Kerkuil *
142 Klarinetvogel
478 Kluit
383 Kneu
372 Koningswida *
436 Kraaien, -kaalkop *
493 Kroonduiven *
325 Kuifgors *
116 Kuifimalies *
359 Kwikstaart, -geel

KLEURKANARIES

- 8 Zilverbruin *
170 Zwarte kanaries
280 Oranjerood *
300 Zilverisabelpastel *
349 Strogeel *
373 Goudbruin *
437 Oranjeroodisabel schimmel *
470 Satinet
494 Recessieve
529 Goudgroen *
550 Phaeo lutino ivoor
93 Algemeen + 110-127-156
106 Broeden met- + 182-206
152 Standaardseisen *
271 Nestmaterialen
312 Keuren van-
36 Lezers schrijven + 132-228-298-346-456
125 Leeuweriken *
341 Loodbekje *
245 Marmerevevers *
284 Maskeramadine + 376 *
277 Mozambiqueijs
399 Mussen
121 Napoleonnetje *
216 Nonnen, driekleur- *
217 zwartkop- *
217 witkop- *
217 pracht- *
216 schild- *
211 Oosterschelde
62 Paapje
516 Panama-amazone *
265 Pennantrosella *
148 Pestvogel *
21 Puntstrilde *
441 Purperastrilde *

POSTUURKANARIES

- 84 Algemeen + 305
200 Gloster *
249 Norwich
346 Scotch fancy
395 Fife fancy
455 Zuidholl. Frisé
479 Lizard
396 Ransuil *
264 Regenboogvink *
279 Rietzangers *
62 Roodborsttapuit

- 393 Roodborstzaadkraker *
56 Roodkopamadine *
131 Roodkopwever
67 Rode kardinaal *
244 Rode tangara *
392 Rotslijster, -blauwkop *
133 Rotsmus
328 Rijstvogels + 408 *
4 Schoenbekooievaar *
433 Spitsstaartamadines *
429 Standlopers
468 Steenuil *
537 Strepenastrilde *
83 Suikervogels *
469 Suikervogel, -geelpoot *
244 Tangara, -rode *
209 Torenavalk *
525 Trappanzen
546 Turquoiseineparkiet
184 Tijgervink *
261 groene- *

TENTOONSTELLINGEN

- Groene inlage julinummer en pag. 310
17 **TUIN**, onze- + 92-137-189-201-260-296-340-397-445-484-553
226 Uilen
100 Uil, Kerk- *
292 Dwergoor- *
396 Rans- *
468 Steen- *
384 Vervoerkoffer
383 Vinken
5 Vliegenvanger, zwartkeel leloog- *
448 Voederautomaat
451 Visarend
202 Vogelluis
20 Vuurvinken *

VOEDING

- 33-63-112-123-151-162-205-222-258-394-438-523

VOLIERES

- 40-58-115-160-219-253-342-379-398-442-498-530
212 Wevers *
213 Wida's + 372
520 Witkuifgaai *
428 Witoogrivierzwaluw
457 Witoogrparkiet *
344 Worminfecties + 400-430-480 *
393 Zaadkrakers *
293 Zilverbekje *
374 Zonparkieten
119 Zwanen, wit en zwart *
428 Zwaluw, witoogrivier-
541 Zwartborstsijs *
5 Zwartkeel leloog vliegenvanger *
117 Zwartkopkernbijter *

ZANGKANARIES

- 12 Waterslagers + 108-229-314-402
61 Harzers + 157-255-326-427-475
527 Algemeen

ZEBRAVINKEN

- 539 Algemeen *
172 Zwartborsten + 224-272-308-335-358-408

ZIEKTEN

- 6 Hapziekte
37 Kanarieziekten
57 Enten
135 Ontsmetten
159 Vibramycin
202 Vogelluis
267 Verenpikken
332 Ziekenkooi
344 Worminfecties + 400-430-480
388 Algemeen

* met kleurafbeelding

*Waar wacht u nog langer op?
Gun uw kostbare vogels*
WITTE MOLEN UNIVERSEELVOER!

WITTE MOLEN - UNIVERSEEL
het basisvoer voor uw
insecten- en vruchteneters.

WITTE MOLEN - UNIVERSEEL
aangepast aan de laatste
wetenschappelijke gegevens
wat vogelvoeding betreft.

WITTE MOLEN - UNIVERSEEL
geeft uw vogels ongekende
mogelijkheden wat kleur,
glans en gezang betreft.

**TER KENNISMAKING
VAN F. 3,75 VOOR F. 3,28 (1 KG.)**

**WITTE MOLEN B.V.
PROVINCIALEWEG
MEEUWEN (N.B.)**